

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 317

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

63 metai

2020 m. spalio 1 d.

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2020 m. rugsėjo 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1361, kuriuo dėl tam tikrų Serbijos kilmės sodinti skirtų *Malus domestica* augalų ir tam tikrų Naujosios Zelandijos kilmės sodinti skirtų *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi augalų iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019 1
- ★ 2020 m. rugsėjo 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1362, kuriuo dėl fitosanitarinių priemonių, taikomų tam tikriems Naujosios Zelandijos kilmės į Sąjungą įvežti ir sodinti skirtiems *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi augalams, iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1213 5
- ★ 2020 m. rugsėjo 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1363, dėl leidimo naudoti *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 preparatą kaip visų rūšių kiaulių pašarų priedą (leidimo turėtoja – bendrovė „Chr. Hansen A/S“) ⁽¹⁾ 10

REKOMENDACIJOS

- ★ 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2020/1364, dėl teisėtų būdų gauti apsaugą ES: perkėlimo į ES, humanitarinio priėmimo ir kitų papildomų būdų skatinimas 13
- ★ 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2020/1365, dėl valstybių narių bendradarbiavimo dėl operacijų, kurias paieškos ir gelbėjimo tikslais vykdo privatiems subjektams priklausantys arba jų eksploatuojami laivai 23
- ★ 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2020/1366, dėl ES pasirengimo su migracija susijusioms krizėms ir jų valdymo mechanizmo, (Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planas) 26

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

Klaidų ištaisymas

- ★ 2019 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/2018, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1369 nuostatos dėl prekėms tiesiogiai parduoti skirtų šaldymo aparatų ženklinimo energijos vartojimo efektyvumo etikete (OL L 315, 2019 12 5) 39

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/1361

2020 m. rugsėjo 30 d.

kuriuo dėl tam tikrų Serbijos kilmės sodinti skirtų *Malus domestica* augalų ir tam tikrų Naujosios Zelandijos kilmės sodinti skirtų *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi augalų iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB ⁽¹⁾, ypač į jo 42 straipsnio 4 dalies pirmą ir trečią pastraipą,

kadangi:

- (1) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/2019 ⁽²⁾, remiantis preliminariniu rizikos vertinimu, nustatomas didelės rizikos augalų, augalinių produktų ir kitų objektų sąrašas;
- (2) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/2018 ⁽³⁾ nustatomos konkrečios taisyklės dėl tvarkos, kurios turi būti laikomasi siekiant atlikti Reglamento (ES) 2016/2031 42 straipsnio 4 dalyje nurodytą didelės rizikos augalų, augalinių produktų ir kitų objektų rizikos vertinimą;
- (3) atlikus preliminarų rizikos vertinimą, į Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 priedą kaip didelės rizikos augalai įtraukti 35 visų trečiųjų šalių kilmės sodinti skirti augalai, įskaitant *Malus* Mill. ir *Acer* L. genčių augalus;
- (4) 2019 m. liepos 31 d. Serbija pateikė Komisijai prašymą leisti eksportuoti į Sąjungą 1–2 metų neįsišaknijusius vegetacinėje ramybės būsenoje esančius skiepytus sodinti skirtus augalus, priklausančius *Malus domestica* rūšiai. Šis prašymas buvo pagrįstas atitinkamu techninių dokumentų rinkiniu;
- (5) 2020 m. gegužės 13 d. Europos maisto saugos tarnyba (toliau – Tarnyba) paskelbė mokslinę nuomonę dėl su Serbijos kilmės *Malus domestica* sodinti skirtais augalais susijusios prekių rizikos vertinimo ⁽⁴⁾. Tarnyba nustatė, kad su tais sodinti skirtais augalais susijęs kenkėjas yra *Erwinia amylovora*, įvertino dokumentų rinkinyje aprašytas to kenkėjo rizikos mažinimo priemones ir tikimybę, kad prekė nėra užkrėsta kenkėju;

⁽¹⁾ OL L 317, 2016 11 23, p. 4.

⁽²⁾ 2018 m. gruodžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019, kuriuo nustatomas laikinasis didelės rizikos augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, apibrėžtų Reglamento (ES) 2016/2031 42 straipsnyje, sąrašas ir augalų, kuriuos įvežant į Sąjungą nereikalaujama fitosanitarinių sertifikatų, kaip nustatyta to reglamento 73 straipsnyje, sąrašas (OL L 323, 2018 12 19, p. 10).

⁽³⁾ 2018 m. gruodžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2018, kuriuo nustatomos konkrečios taisyklės dėl tvarkos, kurios turi būti laikomasi siekiant atlikti didelės rizikos augalų, augalinių produktų ar kitų objektų, apibrėžtų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 42 straipsnio 1 dalyje, rizikos vertinimą (OL L 323, 2018 12 19, p. 7).

⁽⁴⁾ EFSA PLH Panel (EFSA augalų sveikatos mokslinė grupė), 2020 m. *Scientific Opinion on the commodity risk assessment of Malus domestica plants from Serbia*. EFSA Journal 2020;18(5):6109, 53 pp. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6109>.

- (6) remiantis šia nuomone, su Serbijos kilmės 1–2 metų neišsėkėjusių vegetacinėje ramybės būsenoje esančių skiepytų sodinti skirtų augalų, priklausančių *Malus domestica* rūšiai, įvežimu į Sąjungą susijusi fitosanitarinė rizika laikoma sumažinta iki priimtino lygio, jeigu, siekiant mažinti su šiais sodinti skirtais augalais susijusio kenkėjo riziką, taikomos tinkamos rizikos mažinimo priemonės. Kadangi tokios tinkamos priemonės nustatytos Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/2072 ⁽⁵⁾ X priedo 9 punkte, šie sodinti skirti augalai nebeturėtų būti laikomi didelės rizikos augalais ir turėtų būti išbraukti iš Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 priedo;
- (7) 2019 m. rugpjūčio 29 d. Naujoji Zelandija pateikė Komisijai prašymą leisti eksportuoti į Sąjungą 1–3 metų neišsėkėjusių vegetacinėje ramybės būsenoje esančius belapius skiepytus arba pumpurus išleidusius sodinti skirtus augalus, priklausančius *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi rūšims. Šis prašymas buvo pagrįstas atitinkamu techninių dokumentų rinkiniu;
- (8) 2020 m. gegužės 20 d. Tarnyba paskelbė mokslinę nuomonę dėl su Naujosios Zelandijos kilmės *Acer* spp. augalais susijusios prekybos rizikos vertinimo ⁽⁶⁾. Ji nustatė, kad su tais sodinti skirtais augalais susiję kenkėjai yra *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemona hirta* ir *Platypus apicalis*, įvertino dokumentų rinkinyje aprašytas tų kenkėjų rizikos mažinimo priemones ir tikimybę, kad prekės nėra užkrėstos nė vienu su jomis susijusiu kenkėju;
- (9) remiantis šia nuomone, su Naujosios Zelandijos kilmės 1–3 metų neišsėkėjusių vegetacinėje ramybės būsenoje esančių belapių skiepytų arba pumpurus išleidusių sodinti skirtų augalų, priklausančių *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi rūšims, įvežimu į Sąjungą susijusi fitosanitarinė rizika laikoma sumažinta iki priimtino lygio, jeigu, siekiant mažinti su šiais sodinti skirtais augalais susijusių kenkėjų riziką, taikomos tinkamos rizikos mažinimo priemonės. Kadangi tokios tinkamos priemonės nustatytos Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2020/... ⁽⁷⁾, šie sodinti skirti augalai nebeturėtų būti laikomi didelės rizikos augalais ir turėtų būti išbraukti iš Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 priedo;
- (10) siekiant laikytis Sąjungos įsipareigojimų pagal Pasaulio prekybos organizacijos sutartį dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo ⁽⁸⁾, tų prekių importas turėtų būti atnaujintas kuo greičiau. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti trečią dieną po jo paskelbimo;
- (11) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 pakeitimas

Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

⁽⁵⁾ 2019 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/2072, kuriuo nustatomos vienodos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų įgyvendinimo sąlygos, panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 690/2008 ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019 (OL L 319, 2019 12 10, p. 1).

⁽⁶⁾ EFSA PLH Panel (EFSA augalų sveikatos mokslinė grupė), 2020 m. *Scientific Opinion on the commodity risk assessment of Acer spp. plants from New Zealand*. EFSA Journal 2020; 18(5): 6105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>.

⁽⁷⁾ 2020 m. rugsėjo 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/..., kuriuo dėl fitosanitarinių priemonių, taikomų tam tikriems Naujosios Zelandijos kilmės į Sąjungą įvežti ir sodinti skirtiems *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi augalams, iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1213 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. ...).

⁽⁸⁾ Pasaulio prekybos organizacijos sutartis dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo, https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm.

*2 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. rugsėjo 30 d.

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 priedo 1 punkto antra skiltis „Aprašymas“ iš dalies keičiama taip:

a) *Malus* Mill. skirtas įrašas pakeičiamas taip:

„*Malus* Mill., išskyrus Serbijos kilmės 1–2 metų neįsišakniję vegetacinėje ramybės būsenoje esantys skiepyti sodinti skirti augalai, priklausantys *Malus domestica* rūšiai“;

b) *Acer* L. skirtas įrašas pakeičiamas taip:

„*Acer* L., išskyrus Naujosios Zelandijos kilmės 1–3 metų neįsišaknijusius vegetacinėje ramybės būsenoje esančius belapius skiepytus arba pumpurus išleidusius sodinti skirtus augalus, priklausančius *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg, ir *Acer shirasawanum* Koidzumi rūšims“.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/1362

2020 m. rugsėjo 30 d.

kuriuo dėl fitosanitarinių priemonių, taikomų tam tikriems Naujosios Zelandijos kilmės į Sąjungą įvežti ir sodinti skirtiems *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi augalams, iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1213

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB ⁽¹⁾, ypač į jo 42 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

- (1) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/2019 ⁽²⁾, remiantis preliminariniu rizikos vertinimu, nustatytas didelės rizikos augalų, augalinių produktų ir kitų objektų sąrašas;
- (2) pagal Reglamentą (ES) 2016/2031, jeigu remiantis rizikos vertinimu padaroma išvada, kad atitinkamos trečiosios valstybės, trečiųjų valstybių grupės arba trečiųjų valstybių konkrečios zonos kilmės augalas, augalinis produktas ar kitas objektas kelia nepriimtina su kenkėjais susijusią riziką, bet ta rizika gali būti sumažinta iki priimtino lygio taikant tam tikras priemones, Komisija turi tą augalą, augalinį produktą ar kitą objektą išbraukti iš Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/2019 nustatyto sąrašo ir jį įtraukti į Reglamento (ES) 2016/2031 41 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą;
- (3) be to, Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2020/1213 ⁽³⁾ nustatomos fitosanitarinės priemonės, taikomos tam tikriems į Sąjungą įvežti skirtiems augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams, išbrauktiems iš Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 priedo;
- (4) *Acer* L. genties augalai įtraukti į Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 priedą kaip didelės rizikos augalai;
- (5) 2019 m. rugpjūčio 29 d. Naujoji Zelandija pateikė Komisijai prašymą leisti eksportuoti į Sąjungą 1–3 metų neįsisknijusius vegetacinėje ramybės būsenoje esančius belapius skiepytus arba pumpurus išleidusius sodinti skirtus augalus, priklausančius *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi rūšims (toliau – nurodytieji augalai). Šis prašymas buvo pagrįstas atitinkamu techninių dokumentų rinkiniu;
- (6) 2020 m. gegužės 20 d. Europos maisto saugos tarnyba (toliau – Tarnyba) paskelbė mokslinę nuomonę dėl su Naujosios Zelandijos kilmės *Acer* spp. augalais susijusios prekių rizikos vertinimo ⁽⁴⁾. Ji nustatė, kad su nurodytaisiais augalais susiję kenkėjai yra *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemonia hirta* ir *Platypus apicalis* (toliau – nurodytieji kenkėjai), įvertino dokumentų rinkinyje aprašytas tų kenkėjų rizikos mažinimo priemones ir tikimybę, kad ta prekė nėra užkrėsta nė vienu su ja susijusiu kenkėju;
- (7) remiantis ta nuomone, Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2020/1361 ⁽⁵⁾ [Leidinių biurui: įrašyti konkrečią nuorodą į Komisijos įgyvendinimo reglamentą, kuriuo dėl tam tikrų Serbijos kilmės sodinti skirtų *Malus domestica* augalų ir tam tikrų Naujosios Zelandijos kilmės sodinti skirtų *Acer* augalų iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019] nurodytieji augalai išbraukti iš Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/2019 nustatyto didelės rizikos augalų sąrašo;

⁽¹⁾ OL L 317, 2016 11 23, p. 4.

⁽²⁾ 2018 m. gruodžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019, kuriuo nustatomas laikinasis didelės rizikos augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, apibrėžtų Reglamento (ES) 2016/2031 42 straipsnyje, sąrašas ir augalų, kuriuos įvežant į Sąjungą nereikalaujama fitosanitarinių sertifikatų, kaip nustatyta to reglamento 73 straipsnyje, sąrašas (OL L 323, 2018 12 19, p. 10).

⁽³⁾ 2020 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1213 dėl fitosanitarinių priemonių, taikomų tam tikriems į Sąjungą įvežti skirtiems augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams, išbrauktiems iš Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/2019 priedo (OL L 275, 2020 8 24, p. 5).

⁽⁴⁾ EFSA PLH Panel (EFSA augalų sveikatos mokslinė grupė), 2020 m. *Scientific Opinion on the commodity risk assessment of Acer spp. plants from New Zealand*. EFSA Journal 2020; 18(5): 6105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>.

⁽⁵⁾ 2020 m. rugsėjo 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1361, kuriuo dėl tam tikrų Serbijos kilmės sodinti skirtų *Malus domestica* augalų ir tam tikrų Naujosios Zelandijos kilmės sodinti skirtų *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi augalų iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

- (8) be to, remiantis šia nuomone, būtinosios nurodytųjų kenkėjų keliamos rizikos mažinimo priemonės gali būti priimtos kaip fitosanitariniai importo reikalavimai, siekiant užtikrinti Sąjungos teritorijos fitosanitarinę apsaugą nuo nurodytųjų augalų įvežimo į Sąjungą;
- (9) kalbant apie *Oemona hirta* ir *Platypus apicalis*, dokumentų rinkinyje Naujosios Zelandijos aprašytos priemonės laikomos pakankamomis, kad su nurodytų augalų įvežimu į Sąjungą susijusi rizika būtų sumažinta iki priimtino lygio. Todėl kovos su šiais dviem kenkėjais priemonės turėtų būti nustatytos remiantis dokumentų rinkinyje Naujosios Zelandijos aprašytais priemonėmis;
- (10) kalbant apie *Meloidogyne fallax*, dokumentų rinkinyje Naujosios Zelandijos aprašytos priemonės atitinka Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/2072 ⁽⁶⁾ VII priedo 10 punkte nustatytus reikalavimus dėl nematodų, taikomus sodinti skirtiems medžiams ir krūmams;
- (11) kalbant apie *Eotetranychus sexmaculatus*, manoma, kad taikant tik dokumentų rinkinyje Naujosios Zelandijos pasiūlytas priemones neįmanoma sumažinti su nurodytųjų augalų įvežimu į Sąjungą susijusios rizikos iki priimtino lygio, nes, remiantis Tarnybos nuomone, tebėra tam tikrų problemų. Jeigu nustatytos problemos būtų išspręstos taikant papildomas priemones, susijusias su tiems augalams skirtais oficialiais patvirtinimais ir fitosanitariniais sertifikatais, su nurodytųjų augalų įvežimu į Sąjungą susijusi rizika gali sumažėti iki priimtino lygio. Todėl dokumentų rinkinyje nurodytos Naujosios Zelandijos *Eotetranychus sexmaculatus* kenkėjams taikomos priemonės turėtų būti papildytos priemonėmis, kuriomis išsprendžiamos minėtos problemos;
- (12) *Oemona hirta* ir *Meloidogyne fallax* įtraukti į Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/2072 II priede pateiktą Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą. *Eotetranychus sexmaculatus* ir *Platypus apicalis* dar nėra įtraukti į Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/2072 Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą, tačiau, atlikus papildomą išsamų rizikos vertinimą, jie gali atitikti įtraukimo sąlygas. Nustačius, kad tie kenkėjai atitinka tas sąlygas, jie bus įtraukti į Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/2072 II priedo sąrašą, o atitinkami augalai bus įtraukti į to reglamento VII priedo sąrašą kartu su atitinkamomis priemonėmis, remiantis išsamiau tų kenkėjų rizikos vertinimu. Tada atitinkamai turėtų būti peržiūrėtas ir Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/2072;
- (13) todėl Įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/1213 priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (14) siekiant laikytis Sąjungos įsipareigojimų pagal Pasaulio prekybos organizacijos sutartį dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo ⁽⁷⁾, nurodytųjų augalų importas turėtų būti atnaujintas kuo greičiau. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti trečią dieną po jo paskelbimo;
- (15) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos fitosanitarinės priemonės, taikomos tam tikriems Naujosios Zelandijos kilmės į Sąjungą įvežti ir sodinti skirtiems *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg ir *Acer shirasawanum* Koidzumi augalams.

⁽⁶⁾ 2019 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/2072, kuriuo nustatomos vienodos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų įgyvendinimo sąlygos, panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 690/2008 ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019 (OL L 319, 2019 12 10, p. 1).

⁽⁷⁾ Pasaulio prekybos organizacijos sutartis dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm.

*2 straipsnis***Igyvendinimo reglamento (ES) 2020/1213 pakeitimas**

Igyvendinimo reglamento (ES) 2020/1213 priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

*3 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 . rugsėjo 30d .

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Igyvendinimo reglamento (ES) 2020/1213 priedas papildomas šiais punktais:

Augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai	KN kodas	Trečiosios kilmės valstybės	Priemonės
„4. 1–3 metų neišsėkusių vegetacinėje ramybės būsenoje esantys belapiai skiepyti arba pumpurus išleidę sodinti skirti <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg ir <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi augalai	ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50	Naujoji Zelandija	a) Oficialus patvirtinimas, kad: i) augalai nėra užkrėsti <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; ii) augalai visą augimo laikotarpį buvo auginami gamybos vietoje, kurią kartu su ją sudarančiomis gamybos vietos dalimis užregistravo ir prižiūri kilmės valstybės nacionalinė augalų apsaugos organizacija; iii) per pasibaigusį vegetacijos ciklą, tinkamu laiku atliekant oficialias patikras, gamybos vietos dalis buvo pripažinta neužkrėsta <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; kilus įtarimui, kad gamybos vietos dalis užkrėsta <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, ji buvo atitinkamai apdorota siekiant kenkėją sunaikinti; nustatyta 100 m supančioji zona, kurioje tinkamu laiku, siekiant aptikti <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, atliekami specialūs tyrimai ir kurioje ant augalų šeiminių aptikus šį kenkėją tie augalai buvo nedelsiant išrauti ir sunaikinti; iv) nustatyta sistema, kuria siekiama užtikrinti, kad įrankiai ir įrenginiai, prieš juos įvežant į kiekvieną gamybos vietos dalį, būtų nuvalyti pašalinant nuo jų dirvožemio ir augalų liekanas ir dezinfekuoti, kad nebūtų užkrėsti <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; v) derliaus nuėmimo metu augalai buvo nuvalyti ir apkarpyti, taip pat atlikta oficiali jų fitosanitarinė patikra, kurią sudaro bent jau išsami – visų pirma augalų kamienų (stiebų) ir šakų – apžiūra siekiant patvirtinti, kad jie neužkrėsti <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; vi) prieš pat eksportą, siekiant aptikti <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, ypač augalų kamienuose (stiebuose) ir šakose, atlikta oficiali augalų krovininių patikra, o patikrai atrinktų augalų kiekis buvo toks, kad būtų galima nustatyti bent 1 % užsikrėtimo lygį esant 99 % pasiklovimo lygiui. b) Tų augalų fitosanitarinių sertifikatų skiltyje „Papildoma deklaracija“ pateikiama ši informacija: i) toks teiginys: „Šis krovinys atitinka Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/1362 nuostatas“; ii) nurodomos registruotos gamybos vietos dalys.

5. 1–3 metų neįsišakniję vegetacinėje ramybės būsenoje esantys belapiai skiepyti arba pumpurus išleidę sodinti skirti <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg ir <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi augalai	ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50	Naujoji Zelandija	a) Oficialus patvirtinimas, kad: i) augalai nėra užkrėsti <i>Oemona hirta</i> ir <i>Platypus apicalis</i>; ii) augalai visą augimo laikotarpį buvo auginami gamybos vietoje, kurią kartu su ją sudarančiomis gamybos vietos dalimis užregistravo ir prižiūri kilmės valstybės nacionalinė augalų apsaugos organizacija; iii) per pasibaigusį vegetacijos ciklą, tinkamu laiku atliekant oficialias patikras, gamybos vietos dalis buvo pripažinta neužkrėsta <i>Oemona hirta</i> ir <i>Platypus apicalis</i>; kilus įtarimui, kad gamybos vietos dalis užkrėsta <i>Oemona hirta</i> ar <i>Platypus apicalis</i>, ji buvo atitinkamai apdorota siekiant kenkėjus sunaikinti; iv) derliaus nuėmimo metu augalai buvo nuvalyti ir atlikta oficiali jų fitosanitarinė patikra siekiant patvirtinti, kad jie neužkrėsti <i>Oemona hirta</i> ir <i>Platypus apicalis</i>; v) prieš pat eksportą, siekiant aptikti <i>Oemona hirta</i> ir <i>Platypus apicalis</i>, atlikta oficiali augalų krovinių patikra, o patikrai atrinktų augalų kiekis buvo toks, kad būtų galima nustatyti bent 1 % užsikrėtimo lygį esant 99 % pasiklovimo lygiui. b) Tų augalų fitosanitarinių sertifikatų skiltyje „Papildoma deklaracija“ pateikiama ši informacija: i) toks teiginys: „Šis krovinytis atitinka Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/1362 nuostatas“; ii) nurodomos registruotos gamybos vietos dalys.“
--	---	-------------------	--

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/1363

2020 m. rugsėjo 30 d.

dėl leidimo naudoti *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 preparatą kaip visų rūšių kiaulių pašarų priedą (leidimo turėtoja – bendrovė „Chr. Hansen A/S“)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje ⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamente (EB) Nr. 1831/2003 nustatyta, kad priedams gyvūnų mityboje naudoti reikia leidimo, ir nustatytas tokio leidimo suteikimo pagrindas bei tvarka;
- (2) pagal Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 7 straipsnį buvo pateikti prašymai suteikti leidimą naudoti *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 preparatą. Kartu su prašymais buvo pateikti duomenys ir dokumentai, kurių reikalaujama pagal to reglamento 7 straipsnio 3 dalį;
- (3) prašymas pateiktas dėl leidimo naudoti *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 kaip visų rūšių kiaulių pašarų priedą, priskirtiną prie priedų kategorijos „zootechniniai priedai“;
- (4) Europos maisto saugos tarnyba (toliau – Tarnyba) 2018 m. vasario 21 d. ⁽²⁾ ir 2019 m. spalio 4 d. ⁽³⁾ nuomonėse padarė išvadą, kad siūlomomis naudojimo sąlygomis *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 preparatas nedaro nepageidaujamo poveikio gyvūnų sveikatai, vartotojų saugai ar aplinkai. Ji taip pat padarė išvadą, kad priedas turėtų būti laikomas potencialiai kvėpavimo takus jautrinančia medžiaga ir kad negalima daryti išvados dėl jo dirginančio poveikio odai bei akims ir jautrinančio poveikio odai. Todėl reikėtų imtis tinkamų apsaugos priemonių, kad būtų išvengta nepageidaujamo poveikio žmonėms, ypač priedo naudotojų, sveikatai. Tarnyba padarė išvadą, kad priedas turi reikšmingą poveikį gerinant visų rūšių kiaulių zootechninius parametrus. Tarnyba nemano, kad reikia nustatyti konkrečius stebėsenos po pateikimo rinkai reikalavimus. Be to, ji patvirtino pašarų priedo pašaruose analizės metodo taikymo ataskaitą, kurią pateikė Reglamentu (EB) Nr. 1831/2003 įsteigta etaloninė laboratorija;
- (5) *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 preparato vertinimas rodo, kad Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 5 straipsnyje nustatytos leidimų išdavimo sąlygos yra įvykdytos. Taigi, kaip nurodyta šio reglamento priede, turėtų būti išduotas leidimas naudoti minėtą preparatą;
- (6) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Leidimas

Priede nurodytą preparatą, priklausantį priedų kategorijai „zootechniniai priedai“ ir funkicinei grupei „žarnyno floros stabilizatoriai“, leidžiama naudoti kaip gyvūnų pašarų priedą šio reglamento priede nustatytais sąlygomis.

⁽¹⁾ OL L 268, 2003 10 18, p. 29.⁽²⁾ EFSA Journal 2018;16(4):5200.⁽³⁾ EFSA Journal 2019;17(11):5881 ir EFSA Journal 2019;17(11):5883.

*2 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. rugsėjo 30 d.

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Priedo identifi- kavimo numeris	Leidimo turėtojo pavadinimas	Priedas	Sudėtis, cheminė formulė, aprašymas, analizės metodas	Gyvūno rūšis arba kategorija	Did- žiaus- ias amžius	Mažiausias kiekis	Did- žiaus- ias kiekis	Mažiausias kiekis	Did- žiaus- ias kiekis	Kitos nuostatos	Leidimo galiojimo terminas
						KSV/kg visaverčio pašaro, kurio drėgnis yra 12 %		KSV/l geriamojo vandens			

Zootechninių priedų kategorija. Funkcinė grupė: žarnyno floros stabilizatoriai

4b1901	„Chr. Hansen A/S“	<i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840	Priedo sudėtis <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 preparatas, kurio sudėtyje yra ne mažiau kaip $1,25 \times 10^{10}$ KSV/g priedo Kieto pavidalo	Visų rūšių kiaušės	–	5×10^8	–	$1,7 \times 10^8$	–	1. Priedo ir premiksų naudojimo taisyklėse nurodyti laikymo sąlygas ir stabilumą termiškai apdorojant. 2. Priedas gali būti naudojamas geriamajame vandenyje. Priedą naudojant geriamajame vandenyje turi būti užtikrinta, kad priedas visiškai vienodai pasiskirstytų. 3. Priedo ir premiksų naudotojams pašarų ūkio subjektai nustato darbo procedūras ir organizacines priemones, kad būtų išvengta galimos su jų naudojimu susijusios rizikos. Jei šios rizikos tokiomis procedūromis ir organizacinėmis priemonėmis išvengti arba sumažinti iki minimumo neįmanoma, priedas ir premiksai turi būti naudojami dėvint asmenines apsaugos priemones, įskaitant odos, akių ir kvėpavimo takų apsaugos priemones.	2030 m. spalio 21 d.
			Veikliosios medžiagos apibūdinimas Gyvybingos <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 sporos								
			Analizės metodas ⁽¹⁾ <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 identifikavimas: identifikavimas: impulsinė lauko gelių elektroforezė (PFGE) <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 apskaičiavimas pašarų priede, premiksuose ir pašaruose: išpylimo ant plokštelės metodas, naudojant triptono sojos agarą (EN 15784)								

⁽¹⁾ Išsamų analizės metodų aprašymą galima rasti etaloninės laboratorijos svetainėje: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

REKOMENDACIJOS

KOMISIJOS REKOMENDACIJA (ES) 2020/1364

2020 m. rugsėjo 23 d.

dėl teisėtų būdų gauti apsaugą ES: perkėlimo į ES, humanitarinio priėmimo ir kitų papildomų būdų skatinimas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 292 straipsnį,

kadangi:

- (1) visame pasaulyje daugėja pabėgėlių ir kitų asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos. Todėl reikia stiprinti Sąjungos gebėjimą vykdyti savo moralinę pareigą teikti veiksmingą pagalbą. Visos valstybės narės turėtų prisidėti prie bendrų Sąjungos pastangų parodyti solidarumą su tais, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, numatydamos teisėtus atvykimo į Sąjungą būdus ir gerindamos apsaugos erdvę už Sąjungos ribų;
- (2) šia rekomendacija siekiama remti valstybes nares, kad jos toliau dėtų pastangas užtikrinti daugiau teisėtų ir saugių būdų atvykti asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos. Visų pirma rekomenduojamais veiksmais siekiama parodyti solidarumą su ES nepriklausančiomis šalimis, kuriose perkelta daug asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, prisidėti prie tarptautinių perkėlimo ir humanitarinio priėmimo iniciatyvų ir geresnio bendro migracijos valdymo;
- (3) Sąjunga kuria ir stiprina apsaugos erdvę tranzito, paskirties arba pirmojo prieglobsčio šalyse, kad padėtų tiek asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, tiek ypač pažeidžiamiems migrantams, taip pat priimančiosioms bendruomenėms. Regioninės plėtros ir apsaugos programomis ⁽¹⁾ Somalio pusiasalyje, Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose, be kita ko, remiamas apsaugos erdvės palaikymas ir gerinimas plėtojant nacionalinių sistemų pajėgumus ir remiant valdžios institucijas bei pilietinę visuomenę. Pagal šias programas apsauga užtikrinama teikiant tiesioginę pagalbą asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos. Visus veiksmus įgyvendina įgyvendinantieji partneriai. Programomis remiami ilgalaikiai sprendimai dėl asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, visų pirma perkėlimas į ES, užtikrinant atrankinį sveikatos tikrinimą ir registraciją, sudarant palankesnes sąlygas veiksmingai nustatyti pabėgėlio statusą, taip pat tiesiogiai remiant Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro (UNHCR) perkėlimo į ES operacijas. Valstybės narės raginamos aktyviai dalyvauti kaip konsorciumo narės arba finansiškai remti ir įgyvendinti regioninės plėtros ir apsaugos programas, kad būtų sustiprintas ES migracijos politikos išorės aspektas;
- (4) perkėlimas į ES yra svarbi priemonė, kuria užtikrinama perkeltų asmenų tarptautinė apsauga ir kuria rodomas visuotinis solidarumas su ES nepriklausančiomis šalimis, siekiant joms padėti valdyti didelius asmenų, bėgančių nuo karo ar persekiojimo, srautus. Jis taip pat yra vienas iš pagrindinių visapusiškos Sąjungos prieglobsčio ir migracijos politikos elementų: asmenims, kuriems reikia apsaugos, suteikiant galimybę saugiai ir teisėtai atvykti, perkėlimas padeda gelbėti gyvybes, mažinti neteisėtą migraciją ir kovoti su neteisėto žmonių gabenimo tinklų verslo modeliu. Perkėlimas į ES taip pat yra svarbi ir neatsiejama visapusiško požiūrio į migraciją dalis, kai šalys partnerės dalyvauja įvairiose su migracija susijusiose srityse/galimų sričių veikloje/veiksmuose/ yra aktyvios tose srityse;
- (5) UNHCR patvirtino, kad pasauliniai perkėlimo poreikiai tebėra dideli – 2020 m. tokių atvejų yra 1,44 mln. Tikėtina, kad ateityje šis skaičius didės;

⁽¹⁾ Bendrai finansuojamas iš Sąjungos biudžeto ir įgyvendinamas valstybių narių vadovaujamų konsorciimų.

- (6) 2019 m. gruodžio mėn. surengtame pirmajame Pasauliniame pabėgėlių forume apžvelgta pažanga, padaryta įgyvendinant Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro Pasaulinį susitarimą dėl pabėgėlių ⁽²⁾. Forume sutelkta plati tarptautinė parama ieškant ilgalaikių sprendimų dėl pasaulio pabėgėlių, įskaitant sprendimus dėl perkėlimo ir galimybės užtikrinti, kad daugiau asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, galėtų pasinaudoti teisėtais atvykimo būdais. Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro trejų metų (2019–2021 m.) strategijoje dėl perkėlimo ir papildomų būdų pateikiamas veiksmų planas, kaip išplėsti atvykimo būdus suteikiant daugiau vietų, sutelkiant daugiau dalyvių ir skatinant didesnę visuomenės palankumą. Kad būtų galima imtis pasaulinės lyderės vaidmens perkėlimo srityje, valstybės narės raginamos remti strategijos įgyvendinimą ir sustabdyti dabartinę šalių, perkeliančių asmenis į savo teritoriją, skaičiaus mažėjimo tendenciją ir labai sumažėjusius perkėlimo į ES išipareigojimus ⁽³⁾;
- (7) nuo 2015 m. dvi sėkmingos ES remiamos perkėlimo į ES programos, kuriose dalyvavo daug valstybių narių, padėjo daugiau kaip 70 000 pažeidžiamiausių asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, rasti prieglobstį Sąjungoje. 2015–2018 m., kai labai pasikeitė pasaulinė perkėlimo aplinka, metinis į valstybes nares perkeliama asmenų skaičius patrigubėjo, o ES tenkantis visame pasaulyje perkeliama asmenų skaičius padidėjo nuo mažiau kaip 9 proc. prieš 2016 m. iki 41 proc. 2018 m. Šis padidėjimas rodo, koks naudingas ir perspektyvus yra ES lygmens bendradarbiavimas ir veiksmų koordinavimas pabėgėlių perkėlimo srityje. Tai taip pat rodo finansavimo iš ES biudžeto svarbą – 2015–2020 m. valstybių narių perkėlimo į ES pastangoms tiesiogiai remti skirta 1 mlrd. EUR;
- (8) pagal pirmąją ES perkėlimo į ES programą ⁽⁴⁾ valstybės narės kartu su asocijuotosiomis Dublino valstybėmis susitarė per 2 metus (2015–2017 m.) iš Artimųjų Rytų, Somalio pusiasalio ir Šiaurės Afrikos perkelti 22 504 asmenis, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga ⁽⁵⁾. Pagal šią pirmąją sėkmingą ES programą iš viso perkelti 19 452 asmenys (86 proc. visų išipareigojimų);
- (9) pagal antrąją perkėlimo į ES programą ⁽⁶⁾ valstybės narės susitarė iš Turkijos, Libano, Jordanijos ir centrinės Viduržemio jūros regiono dalies maršruto šalių į ES perkelti 50 039 asmenis, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, visų pirma remdamos UNHCR Nigeryje (2017 m.) ir Ruandoje (2019 m.) nustatytus skubaus tranzito mechanizmus. Programa buvo sėkminga – į ES perkelti 43 827 asmenys (88 proc. visų išipareigojimų);
- (10) siekiant kuo labiau padidinti į ES perkeliama asmenų skaičių ir tinkamai panaudoti turimas lėšas, valstybės narės, kurios dar nėra visiškai įvykdžiusios savo išipareigojimų pagal antrąją ES perkėlimo į ES programą, suteikiama galimybė tai padaryti 2020 ir 2021 m., kad būtų įvykdyti ankstesni išipareigojimai;
- (11) pagal ES ir Turkijos pareiškimą ⁽⁷⁾ iki 2020 m. rugsėjo mėn. vidurio į ES perkelta daugiau kaip 27 000 asmenų ⁽⁸⁾. Valstybės narės pagal savo nacionalines programas iš Turkijos taip pat perkėlė ir daugiau asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos;
- (12) Sąjunga turi pereiti nuo *ad hoc* perkėlimo į ES programų prie programų, kurios būtų grindžiamos stabilia sistema, užtikrinančia, kad Sąjungos perkėlimo į ES programos būtų tvarios ir nuspėjamos. Šiuo tikslu 2016 m. Komisija, atlikdama Sąjungos prieglobsčio sistemos peržiūrą, pasiūlė reglamentą, kuriuo nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema ⁽⁹⁾, siekiant asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, užtikrinti saugius ir teisėtus būdus ją gauti. 2018 m. birželio mėn. pasiektas dalinis preliminarus politinis susitarimas, pagal kurį į siūlomo reglamento taikymo sritį kartu su perkėlimu į ES įtrauktas humanitarinis priėmimas. Greitas pasiūlymo priėmimas yra svarbus elementas siekiant veiksmingesnės, sąžiningesnės ir stabilesnės ES prieglobsčio ir migracijos politikos, įskaitant stabilų perkėlimo į ES sistemą;

⁽²⁾ <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>.

⁽³⁾ 2018 m. Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuras (UNHCR) perkėlimo išipareigojimus gavo iš 29 šalių, palyginti su 35 šalimis 2017 m.; perkeliama asmenų skaičius sumažėjo nuo 65 100 (2017 m.) iki 55 680 (2018 m.).

⁽⁴⁾ 2015 m. birželio 8 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2015/914 dėl perkėlimo į ES programos (OL L 148, 2015 6 13, p. 32).

⁽⁵⁾ 2015 m. liepos 20 d. Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų išvados.

⁽⁶⁾ 2017 m. spalio 3 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2017/1803 dėl asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, teisėtų atvykimo būdų gerinimo (OL L 259, 2017 10 7, p. 21).

⁽⁷⁾ <https://www.consilium.europa.eu/lt/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>.

⁽⁸⁾ Šie perkėlimai iš dalies įtraukti į ES perkėlimo programas, nurodytas (8) ir (9) konstatuojamosiose dalyse.

⁽⁹⁾ COM(2016) 468 final.

- (13) siekdama užtikrinti, kad perkėlimo į ES pastangos būtų tęsiamos, kol bus sukurta stabili sistema, 2019 m. liepos mėn. 9-ajame perkėlimo į ES forume Komisija paragino valstybes nares pateikti išsipareigojimus dėl 2020 m. perkėlimo į ES. Tai buvo grindžiama sutartais šio laikotarpio prioritetais ir atsižvelgiant į UNHCR visuotines perkėlimo į ES prognozes 2020 m. ir UNHCR rekomendacijas dėl 2020 m. perkėlimo į ES planavimo, kuriose raginama 2020 m. skirti 30 000 vietų. Valstybės narės prisiėmė išsipareigojimą perkelti šiek tiek mažiau nei 29 500 asmenų. Šis didelis bendras išsipareigojimas, kuris sudaro daugiau kaip 50 proc. visų perkėlimo vietų, dėl kurių valstybės 2020 m. prisiėmė išsipareigojimus Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biurui, rodo, kad valstybės narės ir toliau yra išsipareigojusios suteikti apsaugą, gelbėti gyvybes ir suteikti patikimų alternatyvų neteisėtoms kelionėms;
- (14) atsižvelgiant į numatomus visuotinius perkėlimo poreikius 2020 m., Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro trejų metų (2019–2021 m.) strategiją dėl perkėlimo ir papildomų būdų ir pirmąjį Pasaulinį pabėgėlių forumą (2019 m. gruodžio mėn.), šis svarbus valstybių narių išsipareigojimas patvirtina ES, kaip pasaulinės lyderės perkėlimo srityje, vaidmenį;
- (15) perkėlimas į ES iš prioritetinių regionų pagal 2020 m. priimtus išsipareigojimus grindžiamas UNHCR prognozuojamais visuotiniais perkėlimo poreikiais ir poreikiu toliau įgyvendinti 2016 m. kovo mėn. ES ir Turkijos pareiškimą. Valstybės narės turėtų toliau perkelti asmenis į ES iš Turkijos, Jordanijos, Libano, taip pat iš pagrindinių Afrikos šalių, per kurias asmenys pasiekia centrinės Viduržemio jūros regiono dalies maršrutą – Libijos, Nigerio, Čado, Egipto, Etiopijos ir Sudano. Jos taip pat turėtų remti skubaus tranzito mechanizmus Nigeryje ir Ruandoje ir suteikti vietas skubiems perkėlimams. ES ir Turkijos pareiškimą įgyvendinimas apima kartu su Turkija vykdomos savanoriškos humanitarinio priėmimo programos aktyvavimą su sąlyga, kad bus įvykdytos visos išankstinės sąlygos, o neteisėtas sienos kirtimas tarp Turkijos ir ES bus nutrauktas arba bent jau iš esmės ir tvariai sumažintas;
- (16) siekiant padėti valstybėms narėms 2020 m. pasiekti 29 500 vietų tikslą, iš Sąjungos biudžeto skirta apie 300 mln. EUR ⁽¹⁰⁾. Pagal Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo (PMIF) taisykles valstybės narės gali gauti 10 000 EUR skatinamąją išmoką už kiekvieną iš prioritetinių regionų arba ypač pažeidžiamų grupių perkeltą asmenį ir 6 000 EUR išmoką už kitus perkeltus asmenis;
- (17) 2020 m. sausio – kovo mėn. pagal 2020 m. priimtus išsipareigojimus į ES atvyko daugiau kaip 3 600 asmenų. Tačiau dėl koronaviruso pandemijos protrūkio labai sutriko perkėlimo į ES operacijos. Valstybės narės, UNHCR ir Tarptautinė migracijos organizacija (TMO) nuo 2020 m. kovo mėn. vidurio sustabdė tokias operacijas. 2020 m. birželio 18 d. UNHCR ir Tarptautinė migracijos organizacija (TMO) paskelbė, kad bus atnaujintas pabėgėlių perkėlimas ⁽¹¹⁾. Nuo vasaros kelios valstybės narės pradėjo laipsniškai atnaujinti perkėlimo į ES veiklą;
- (18) ši precedento neturinti pasaulinė grėsmė sveikatai ir priemonės, kuriomis siekiama sustabdyti viruso plitimą, turėjo didelį poveikį visoms operacijoms ir procedūroms, susijusioms su perkėlimu į ES, humanitariniu priėmimu ir bendruomenės rėmimu. Siekiant kuo labiau padidinti priemonių, kurių imtasi, poveikį, tapo aišku, kad būtina koordinuoti veiksmus ES lygmeniu;
- (19) *Aktualių ES prieglobsčio ir grąžinimo procedūrų nuostatų įgyvendinimo ir perkėlimo į ES gairėse* ⁽¹²⁾ Komisija paragino valstybes nares toliau rodyti solidarumą su asmenimis, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, ir su ES nepriklausančiomis šalimis, priimančiomis daug pabėgėlių, kiek įmanoma užtikrinant su perkėlimu į ES susijusių procedūrų tęstinumą. Komisija paragino valstybes nares apsvarstyti naujus darbo būdus, pavyzdžiui, rengti nuotolinius pokalbius arba sprendimą dėl perkėlimo į ES priimti remiantis asmens dokumentais. Šiais klausimais Europos prieglobsčio paramos biuras (EASO) skubią operatyvinę paramą teikė per įvairius teminius internetinius susitikimus, kurie yra perkėlimo į ES ir humanitarinio priėmimo tinklo dalis;
- (20) pripažindama, kad koronaviruso pandemija trikdo 2020 m. priimtų išsipareigojimų įgyvendinimą, Komisija nusprendė pratęsti įgyvendinimo laikotarpį po 2020 m., siekdama užtikrinti, kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko šiems išsipareigojimams visapusiškai įgyvendinti. Todėl pradinė vienerių metų programa bus pakeista dvejų metų programa, apimančia 2020–2021 m. laikotarpį, per kurį valstybės narės turėtų įvykdyti išsipareigojimus dėl 29 500 asmenų perkėlimo. Be to, valstybės narės raginamos, jei įmanoma, apsvarstyti galimybę vykdyti papildomas valstybės finansuojamas nacionalines perkėlimo programas;

⁽¹⁰⁾ Finansinę paramą sudaro 2019 ir 2020 m. biudžeto asignavimai, kurie valstybėms narėms buvo suteikti dviem dalimis.

⁽¹¹⁾ <https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grand-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption>.

⁽¹²⁾ C(2020) 2516 final.

- (21) siekiant užtikrinti, kad po koronaviruso pandemijos sukeltų sutrikimų ES perkėlimo į ES pastangos būtų nenutrūkstamai tęsiamos, nuo 2022 m. turėtų būti svarstomos naujos perkėlimo į ES programos, atsižvelgiant į 2021–2027 m. Prieglobsčio ir migracijos fondo finansinius išteklius, skirtus valstybių narių išsipareigojimams remti. Sąjunga tebėra pasiryžusi ateinančiais metais nuolat didinti į ES perkeliama asmenų skaičių;
- (22) be ES finansinės paramos, taikomos įvairios priemonės, skirtos padėti valstybėms narėms perkelti asmenis į ES. EASO siekia padėti valstybėms narėms įvykdyti savo perkėlimo į ES išsipareigojimus. Perkėlimo paramos priemonė Stambule, kuri vykdoma nuo 2019 m. balandžio mėn. (bandomasis etapas), remiamos valstybių narių perkėlimo iš Turkijos pastangos. Be to, Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) remiamas Perkėlimo į ES ir humanitarinio priėmimo tinklas, kuris veikia nuo 2020 m. sausio mėn., skatina valstybių narių bendradarbiavimą ir dalijimąsi žiniomis, daugiausia dėmesio skiriant konkrečioms su ES susijusioms temoms. Šis tinklas buvo pagrindinis forumas, kuriame valstybės narės, keisdamosi informacija ir mokydamosi vienos iš kitų, sprendė koronaviruso pandemijos poveikio klausimą;
- (23) be to, atsižvelgiant į Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro trejų metų (2019–2021 m.) strategiją dėl perkėlimo ir papildomų būdų, be perkėlimo į ES, kaip papildomą priemonę siekiant padidinti saugiais ir teisėtais būdais atvykstančių asmenų skaičių, tikslinga skatinti įdiegti arba toliau naudoti humanitarinio priėmimo modelius ir kitus papildomus priėmimo būdus;
- (24) siūlomame Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos reglamente numatyta valstybėms narėms skirti finansavimą humanitariniam priėmimui;
- (25) atsižvelgiant į humanitarinio priėmimo modelių įvairovę, valstybėse narėse ir ES nepriklausančiose šalyse jau sukaupta įvairios vertingos/daug žadančios patirties, kurią galima išplėsti arba pritaikyti kitose valstybėse narėse;
- (26) kelios valstybės narės įgyvendino bendruomenės rėmimo programas ⁽¹³⁾, kuriomis gali būti grindžiamas perkėlimas į ES, humanitarinis priėmimas ir kiti papildomi būdai. Visais atvejais privatūs rėmėjai, privačių asmenų grupės arba ne pelno organizacijos gali atlikti struktūrinį vaidmenį priimančios ir integruojančios asmenis, kuriems reikia tarptautinės apsaugos;
- (27) kalbant apie perkėlimą į ES, bendruomenės rėmimo programos gali padėti valstybėms narėms padidinti perkėlimo vietų skaičių ir sėkmingai integruoti pabėgėlius į priimančiąsias bendruomenes. Remdamiesi tvirta valstybės ir pilietinės visuomenės organizacijų, asmenų ar asmenų grupių partneryste, privatūs rėmėjai paprastai teikia finansinę, praktinę ir moralinę paramą priimančios arba integruojančios pabėgėlius. Kaip matyti iš 2018 m. atlikto rėmimo programų įgyvendinamumo ir papildomos naudos tyrimo ⁽¹⁴⁾, bendruomenės rėmimo modeliai gali būti įvairių formų. Priklausomai nuo jų struktūros ir tikslo, programos padeda padidinti asmenų, kuriems reikia apsaugos, priėmimo vietų skaičių, sudaryti sąlygas greitesnei ir veiksmingesnei integracijai, didinti viešąją paramą pabėgėliams ir perkėlimui į ES, taip pat padėti užkirsti kelią neteisėtam į ES perkeltų asmenų judėjimui;
- (28) be perkėlimo į ES, kitos bendruomenės rėmimo formos, kurios gali būti laikomos pavyzdžiu, apima tai, ką kai kurios valstybės narės ir privačios organizacijos vadina humanitariniais koridoriais, t. y. bendruomenės rėmimo modelis, kurį šiuo metu įgyvendina religinės organizacijos Italijoje, Prancūzijoje ir Belgijoje bendradarbiaudamos su atitinkamomis nacionalinėmis vyriausybėmis. Pagal šį modelį privatūs rėmėjai dalyvauja visuose priėmimo proceso etapuose – nuo asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, nustatymo iki jų perdavimo atitinkamai valstybei narei. Jie taip pat atsako už priėmimą ir integraciją ir padengia su tuo susijusias išlaidas. Nuo 2016 m. tokiu būdu į Europą, daugiausia į Italiją ir Prancūziją, atvyko daugiau kaip 2 700 asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos. Išsamios valstybės ir privačių rėmėjų bendradarbiavimo taisyklės dažnai nustatomos susitarimo memorandumuose;
- (29) atsižvelgdama į bendruomenės rėmimo naudą, Sąjunga, remdamasi esama valstybių narių patirtimi ir įtraukdama EASO, turėtų toliau skatinti laikytis ES požiūrio į bendruomenės rėmimą. Sąjunga toliau remia pilietinės visuomenės subjektų, dalyvaujančių bendruomenės rėmimo programose, gebėjimų stiprinimą ir skatina tarptautinius mainus dalijimosi žiniomis srityje, kad būtų išplėtos esamos bendruomenės rėmimo programos, kuriamos naujos programos, be kita ko, valstybėse narėse, kurios dar neįgyvendino tokių programų. Šiuo tikslu 2019 m. Komisija paskelbė specialų kvietimą teikti paraiškas pagal PMIF Sąjungos veiksmų programą ⁽¹⁵⁾. Žmonių, kuriems reikia

⁽¹³⁾ Kai kuriose šalyse jos taip pat vadinamos privačiomis rėmimo programomis.

⁽¹⁴⁾ <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>.

⁽¹⁵⁾ 2019 m. kvietimas teikti paraiškas AMIF-2019-AG-Call, 1 tema: Skatinti asmenų, kuriems reikia apsaugos, integraciją pasitelkiant privataus rėmimo programas.

apsaugos, papildomų atvykimo būdų skatinimas ir tolesnė jų integracija yra viena iš temų, įtrauktų į kvietimą teikti pasiūlymus dėl tarpvalstybinių veiksmų prieglobsčio, migracijos ir integracijos srityje pagal 2020 m. PMIF darbo programą ⁽¹⁶⁾;

- (30) koronaviruso pandemija taip pat paveikė bendruomenės rėmimo programas. Aktualių ES prieglobsčio ir grąžinimo procedūrų nuostatų įgyvendinimo ir perkėlimo į ES gairėse Komisija paragino valstybes nares užtikrinti, kad būtų galimybė palaikyti ryšius su rėmėjais, juos nuolat informuoti apie pokyčius ir toliau remti įdarbinimą ir sveikatos tikrinimą, kad ateityje būtų daugiau galimybių suteikti prieglobstį;
- (31) kaip pabrėžė Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuras, plačiai pripažįstama, kad šeimos susijungimas yra pagrindinis sėkmingos integracijos priimančiojoje šalyje veiksnys. Prievarta perkelti asmenys, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, dažnai susiduria su daugybe problemų, susijusių su jų teise į šeimos susijungimą, pavyzdžiui, ilgais ir sudėtingais administraciniais procesais ⁽¹⁷⁾. Dėl to gali būti bandoma apeiti taisykles pasitelkiant pavojingą neteisėtą migraciją. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naudotis teise į šeimos susijungimą pagal Šeimos susijungimo direktyvą ⁽¹⁸⁾, valstybės narės raginamos įgyvendinti pagalbos šeimos susijungimui programas, kuriomis būtų pagerintos galimybės gauti informaciją ir supaprastintas prašymų išduoti vizą nagrinėjimo procesas. Be to, tais atvejais, kurie nepatenka į Šeimos susijungimo direktyvos taikymo sritį, valstybės narės raginamos parengti humanitarinio priėmimo programas, pavyzdžiui, šeimos rėmimo programas;
- (32) siekiant sustiprinti asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, igūdžius, kvalifikaciją ir motyvaciją, taip pat reikėtų išnagrinėti kitus papildomų priėmimo būdus, pavyzdžiui, susijusius su švietimu ar darbu. Kelios valstybės narės remia programas, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, pavyzdžiui, studentams ar darbuotojams, naudotis esamomis teisėtomis galimybėmis. Valstybės narės raginamos tokioms procedūroms naudoti trečiųjų šalių piliečių igūdžių nustatymo ES šabloną. Ši speciali internetinė priemonė padeda nustatyti ir dokumentais patvirtinti migrantų kilmės asmenų igūdžius ir kvalifikaciją ⁽¹⁹⁾;
- (33) apskaičiuota, kad mažiau nei trys proc. pabėgėlių visame pasaulyje turi galimybę įgyti aukštąjį išsilavinimą ⁽²⁰⁾. Net jei jie turi igūdžių ir reikiamų žinių, jiems dažnai trūksta informacijos ir finansinių priemonių, kad galėtų Sąjungoje teikti paraiškas dėl pirmosios arba antrosios pakopos studijų programų. Valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę sudaryti geresnes sąlygas jaunimui, kuriam reikia tarptautinės apsaugos, patekti į universitetus ir taip sudaryti palankesnes sąlygas jiems būti priimtiems į jų teritoriją kaip studentams. Tokioms iniciatyvoms įgyvendinti gali prireikti aktyvios atrankos proceso ES nepriklausančiose šalyse, kalbų mokymo, lankstaus priėmimo į studijų programas kriterijų nustatymo, stipendijų ir specialių integracijos priemonių atvykus. Baigę studijas studentai, pageidaujantys likti atitinkamoje valstybėje narėje pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/801 ⁽²¹⁾, turėtų gauti konsultacijas ir pagalbą ieškant darbo;
- (34) siekdama palengvinti tokių programų įgyvendinimą, Komisija skatins valstybes nares mokytis vienoms iš kitų ir keistis patirtimi, taip pat nagrinės galimybes teikti ES finansinę paramą kuriant ir plėtojant šiuos studentams skirtus atvykimo būdus;
- (35) valstybės narės turėtų toliau svarstyti galimybę bendradarbiaujant su privačiuoju sektoriumi, darbdaviais, profesinėmis sąjungomis ir pilietine visuomene kurti novatoriškas tarptautines darbo jėgos judumo programas tiems asmenims, kuriems reikia apsaugos;
- (36) EASO kartu su Perkėlimo į ES ir humanitarinio priėmimo tinklu padės valstybėms narėms parengti ir įgyvendinti humanitarinio priėmimo programas ir kitus papildomus būdus;

⁽¹⁶⁾ 2020 m. birželio 26 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas dėl Sąjungos veiksmų, susijusių su Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondu, finansavimo ir 2020 m. darbo programos priėmimo: <https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>.

⁽¹⁷⁾ <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>.

⁽¹⁸⁾ 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos Direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).

⁽¹⁹⁾ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>.

⁽²⁰⁾ UNHCR skaičiavimai: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>.

⁽²¹⁾ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/801 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi, savanoriškos tarnybos, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų ir dalyvavimo Au pair programoje tikslais sąlygų (OL L 132, 2016 5 21, p. 21), 25 straipsnis.

- (37) įgyvendindamos perkėlimo į ES, humanitarinio priėmimo ir kitas papildomas atvykimo programas, valstybės narės turėtų atsižvelgti į Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvencijoje nustatytus išpareigojimus;
- (38) siekiant užtikrinti ES perkėlimo į ES programų įgyvendinimo stebėseną 2020 ir 2021 m., valstybės narės, gavusios prašymą, turėtų pranešti Komisijai apie į savo teritoriją pagal savo išpareigojimus perkeltus asmenis, nurodydamos šalį, iš kurios asmuo buvo perkeltas į ES. Komisija taip pat stebės įvairius valstybėse narėse įgyvendinamus humanitarinio priėmimo projektus ir programas, kad galėtų apžvelgti visus asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, teisėtus atvykimo būdus ir šiais kanalais siūlomų vietų skaičių;
- (39) ši rekomendacija turėtų būti skirta valstybėms narėms. Dublino asocijuotųjų valstybių prašoma prisidėti prie bendrų perkėlimo į ES pastangų ir bendrų pastangų, susijusių su kitais papildomais būdais,

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

PERKĖLIMO Į ES IR HUMANITARINIO PRIĖMIMO VEIKLOJE DALYVAUJANČIŲ VALSTYBIŲ NARIŲ SKAIČIAUS DIDINIMAS

1. Valstybės narės, vadovaudamosi tarptautinio solidarumo su pirmojo prieglobsčio arba tranzito šalimis dvasia, turėtų prisidėti nustatydamos teisėtus būdus atvykti asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, ir stiprinti tarpusavio solidarumą.

ĮGYVENDINIMO PASTANGŲ DIDINIMAS KORONAVIRUSO PANDEMIJOS APLINKYBĖMIS IR Į ES PERKELIAMŲ ASMENŲ SKAIČIAUS DIDINIMAS VIDUTINĖS TRUKMĖS LAIKOTARPIU

2. Remiantis patirtimi, įgyta įgyvendinant ankstesnes ES perkėlimo į ES programas, ir siekiant užbaigti perėjimą nuo šių programų prie stabilios Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos, valstybių narių prašoma per dvejų metų laikotarpį (nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d.) pasiekti perkėlimo į ES tikslą, nustatytą pagal 2020 m. priimtus išpareigojimus iš ES nepriklausančių šalių perkelti bent 29 500 asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos.
3. Valstybės narės raginamos savo 2020 m. priimtus išpareigojimus kuo greičiau įgyvendinti atsižvelgiant į koronaviruso pandemijos poveikį. Jos raginamos apsvarstyti novatoriškus darbo būdus ir pritaikyti savo procedūras, kad būtų galima reaguoti į kintančias realijas vietoje, be kita ko, pirmosiose prieglobsčio šalyse.
4. Valstybės narės, kurios nevisiškai įvykdė savo išpareigojimus pagal 2018–2019 m. ES perkėlimo į ES programą ⁽²³⁾, raginamos šiuos išpareigojimus įgyvendinti 2020 ir 2021 m. pagal PMIF nacionalines programas.
5. 2020 ir 2021 m. valstybės narės turėtų, kiek įmanoma, koronaviruso pandemijos aplinkybėmis tęsti su perkėlimu į ES susijusią veiklą ir daugiausia dėmesio skirti savo išpareigojimams:
 - (a) užtikrinti tolesnį Sirijos ir trečiųjų šalių piliečių bei asmenų be pilietybės, perkeltų dėl Sirijos konflikto, perkėlimą į ES iš Turkijos, siekiant remti 2016 m. kovo mėn. ES ir Turkijos pareiškimo įgyvendinimą; Tai, be kita ko, apima kartu su Turkija vykdomos savanoriškos humanitarinio priėmimo programos aktyvavimą su sąlyga, kad bus įvykdytos visos išankstinės sąlygos, o neteisėtas sienos kirtimas tarp Turkijos ir ES bus nutrauktas arba bent jau iš esmės ir tvariai sumažintas;
 - (b) tęsti asmenų perkėlimą iš Libano ir Jordanijos;
 - (c) prisidėti toliau stabilizuojant padėtį centrinėje Viduržemio jūros regiono dalyje asmenis, kuriems reikia apsaugos, perkelti iš Libijos, Nigerio, Čado, Egipto, Etiopijos ir Sudano, taip pat remti UNCHR laikiną pažeidžiamiausių migrantų grupių iš Libijos, esančių Nigeryje ir Ruandoje, skubios evakuacijos mechanizmą.

⁽²³⁾ Rekomendacija (ES) 2017/1803.

6. Valstybės narės raginamos lanksčiai reaguoti į neatidėliotinus perkėlimo poreikius visame pasaulyje. Jos raginamos įgyvendinti kuo daugiau perkėlimo į ES išpareigojimų ir tinkamai panaudoti joms skirtą biudžetą. Jos turėtų įgyvendinti savo perkėlimo į ES programas glaudžiai bendradarbiaudamos su Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuru (UNHCR) ir prireikus naudodamosi EASO parama.
7. Siekiant užtikrinti perkėlimo į ES operacijų tęstinumą ir jas kuo didesniu mastu atnaujinti po koronaviruso pandemijos sukeltų sutrikimų, valstybės narės raginamos prisidėti prie būsimų perkėlimo į ES programų. Jų prašoma išplėsti esamas perkėlimo į ES programas, atnaujinti ankstesnes arba parengti naujas perkėlimo į ES programas, kad būtų padidintas priėmimo vietų skaičius asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, kai visiems susijusiems asmenims saugiomis sąlygomis vėl bus galima rengti perkėlimo į ES operacijas.

KOKYBIŠKŲ PERKĖLIMO Į ES PROGRAMŲ UŽTIKRINIMAS

8. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visi perkėlimo į ES proceso etapai būtų vykdomi laikantis aukštos kokybės standartų, visų pirma užtikrinant (nuotolinį) orientavimą prieš išvykimą ir teikiant informaciją po atvykimo. Jų prašoma suteikti tinkamus ir pakankamus priėmimo pajėgumus, atsižvelgiant į padidėjusias sveikatos sektoriaus problemas, kad būtų užtikrintas greitas atrinktų asmenų atvykimas į Europą.
9. Valstybės narės raginamos parengti specialias ir veiksmingas į ES perkeltų asmenų integracijos ir socialinės įtraukties programas, kuriose visų pirma būtų atsižvelgiama į pažeidžiamumą. Jos raginamos glaudžiai bendradarbiauti su pilietine visuomene ir priimančiosiomis bendruomenėmis, kad būtų parengtos arba išplėtos perkėlimo į ES bendruomenės rėmimo programos, kuriomis siekiama veiksmingai, geriau ir greičiau integruoti perkeltus pabėgėlius į priimančiąsias visuomenes.
10. Valstybės narės turėtų įgyvendinti vidaus stebėsenos ir vertinimo programas, skirtas jų perkėlimo į ES programų ir atitinkamų integracijos programų veiksmingumui ir efektyvumui įvertinti.

HUMANITARINIO PRIĖMIMO SKATINIMAS

11. Valstybės narės raginamos padidinti pažeidžiamų asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, priėmimo į jų teritoriją skaičių. Be perkėlimo į ES, jos visų pirma turėtų apsvarstyti galimybę sukurti arba išplėsti kitus teisėtus būdus atvykti pažeidžiamiesiems asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos.
12. Be to, valstybės narės raginamos sudaryti palankesnes sąlygas naudotis teise į šeimos susijungimą nustatant pagalbos šeimos susijungimui programas, kuriomis būtų pagerintos galimybės gauti informaciją ir supaprastintas prašymų teikimo procesas. Be to, jos raginamos numatyti būdus, kaip priimti tarptautinės apsaugos gavėjų šeimos narius pagal humanitarinio priėmimo programas, pavyzdžiui, šeimos rėmimo programas.
13. Valstybės narės raginamos prisidėti prie ES požiūrio į bendruomenės rėmimą, atsižvelgiant į įvairius humanitarinio priėmimo modelius, kuriais remiantis pagal atitinkamus nacionalinius prioritetus būtų kuriamos priėmimo programos, ir atsižvelgti į ES išorės santykių prioritetus ir interesus.
14. Valstybės narės raginamos glaudžiai bendradarbiauti su pilietine visuomene, kad būtų įdiegtos arba išplėtos bendruomenės rėmimo programos kaip humanitarinis priėmimo būdas, kai privatūs rėmėjai, privačių asmenų grupės arba ne pelno organizacijos dalyvauja skirtinguose programos etapuose – nuo asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos ES nepriklausančioje šalyje, nustatymo iki integracijos jiems atvykus.
15. Rengdamos tokias bendruomenės rėmimo programas, valstybės narės ir jų partneriai turėtų nustatyti skaidrius ir nediskriminacinius asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, atrankos kriterijus. Nuo programos pradžios jos turėtų užtikrinti, kad atitinkami pilietinės visuomenės ir vyriausybės vaidmenys ir atsakomybė būtų aiškiai apibrėžti etape prieš išvykimą ir po atvykimo. Valstybės narės tebėra atsakingos už saugumo patikrinimus ir priėmimo procedūras ir turi užtikrinti, kad būtų taikomos tinkamos apsaugos priemonės ir minimalios socialinės apsaugos sistemos.
16. Valstybės narės raginamos įdiegti arba išplėsti bendruomenės rėmimo programas, kuriomis siekiama užtikrinti geresnę ir greitesnę asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, integraciją ir socialinę įtrauktį priimančiosiose visuomenėse ir didesnę viešąją paramą kuriant palankesnes ir labiau įtraukias visuomenes.

17. Valstybės narės raginamos užtikrinti, kad būtų galimybė palaikyti ryšius su privačiais rėmėjais koronaviruso pandemijos metu ir jai pasibaigus, ir užtikrinti, kad privatūs rėmėjai aktyviai remtų rėmimo programas.
18. Valstybės narės raginamos pasinaudoti įvairiomis ES bendro finansavimo galimybėmis, kad būtų skatinamos bendruomenės rėmimo programos.

ASMENŲ, KURIEMS REIKIA TARPTAUTINĖS APSAUGOS, VIENO IŠ PAPILDOMŲ ATVYKIMO BŪDŲ, SUSIJUSIŲ SU ŠVIETIMU IR DARBU, SKATINIMAS

19. Valstybės narės raginamos rengti ir remti programas, kuriomis asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, sudaromos palankesnės sąlygos naudotis kitais esamais teisėtais būdais, prireikus naudojantis ES priemonėmis, skirtomis nustatyti ir dokumentais patvirtinti jų įgūdžius ir kvalifikaciją. Valstybės narės taip pat skatinamos suteikti galimybių įsidarbinti, be kita ko, kuo anksčiau vykdydamos aktyvumo skatinimo programas (pvz., perkvalifikavimo ir kvalifikacijos kėlimo programas). Siekdamos kuo labiau palengvinti integraciją darbo rinkoje, valstybės narės turėtų glaudžiai bendradarbiauti su socialiniais partneriais.
20. Valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę sudaryti geresnes sąlygas jaunimui, kuriam reikia tarptautinės apsaugos, patekti į universitetus, suteikiant jam galimybę įgyti studento statusą, atsižvelgiant į jo konkrečius poreikius. Glaudžiai bendradarbiaudamos su universitetais, valstybės narės galėtų apsvarstyti galimybę sukurti specialias programas, kurios galėtų apimti konkretų, lankstesnį akademinės atrankos procesą, finansinę paramą ir pritaikytas kalbų pamokas, arba išplėsti esamas iniciatyvas. Jos turėtų teikti konsultacijas ir padėti absolventams, norintiems pasilikti valstybėje narėje, ieškoti darbo.
21. Valstybės narės turėtų svarstyti galimybę bendradarbiaujant su privačiuoju sektoriumi ir darbdaviais kurti novatoriškas tarptautinės darbo jėgos judumo programas tiems asmenims, kuriems reikia apsaugos, nedarant poveikio jų teisėms į apsaugą.
22. Valstybės narės raginamos prisidėti prie ES požiūrio į bendruomenės rėmimą, kuriuo būtų grindžiami papildomi su švietimu ir darbu susiję būdai atvykti asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos.

VALSTYBIŲ NARIŲ BENDRADARBIAVIMO STIPRINIMAS IR PERKĖLIMO SKATINIMAS PASAULINIU LYGMENIU

23. Siekiant pasinaudoti ES lygmens bendradarbiavimo ir koordinavimo perkėlimo į ES, humanitarinio priėmimo, bendruomenės ir papildomų būdų atvykti srityse teikiama nauda ir galimybėmis, valstybės narės raginamos dalyvauti EASO perkėlimo į ES ir humanitarinio priėmimo tinklo veikloje ir aktyviai prisidėti prie jo posėdžių ir veiklos.
24. Valstybės narės turėtų bendradarbiauti EASO perkėlimo į ES ir humanitarinio priėmimo tinkle, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos laiku ir sklandžiai atnaujinti perkėlimą po to, kai bus panaikinti su koronaviruso pandemija susiję apribojimai, ir sukurti naujus darbo metodus ir naujas procedūras, kad perkėlimo operacijos vidutinės trukmės laikotarpiu taptų atsparesnės.
25. Siekdamos toliau plėsti perkėlimą visame pasaulyje, valstybės narės turėtų bendradarbiauti su ES nepriklausančiomis šalimis ir padėti joms rengti perkėlimo programas stiprindamos gebėjimus ir dalydamosi patirtimi bei geriausios praktikos pavyzdžiais, remdamosi EASO ekspertinėmis žiniomis ir bendradarbiaudamos su UNHCR ir TMO.

STEBĖSENA

26. Gavusios prašymą, valstybės narės turėtų pranešti Komisijai į savo teritoriją pagal savo išipareigojimus perkeltų asmenų skaičių, nurodydamos šalis, iš kurių jie buvo perkelti.
27. Valstybės narės turėtų nuolat informuoti Komisiją apie priėmimą pagal humanitarinio priėmimo programas ir kitus papildomus priėmimo būdus.

FINANSINĖ PARAMA

28. Valstybės narės turėtų visapusiškai pasinaudoti finansine parama, teikiama iš Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo likusiu jo įgyvendinimo laikotarpiu, kad įvykdytų perkėlimo į ES įsipareigojimus, siekdamos užtikrinti, kad visi šioje rekomendacijoje nurodyti perkėlimo į ES proceso etapai būtų vykdomi laikantis aukštos kokybės standartų.
29. Siekdamos paremti ir pagerinti asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimą į ES, humanitarinį priėmimą ir kitus papildomus būdus, taip pat jų integraciją ir socialinę įtrauktį priimančiosiose visuomenėse, valstybės narės taip pat turėtų visapusiškai pasinaudoti kitomis ES finansavimo galimybėmis, visų pirma Europos socialinio fondo ir Europos regioninės plėtros fondo lėšomis, atsižvelgiant į atitinkamus šių fondų tikslus.

ADRESATAI

Ši rekomendacija skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2020 m. rugsėjo 23 d.

Komisijos vardu
Ylva JOHANSSON
Komisijos narė

PRIEDAS

Perkėlimas į ES. 2020 m. įsipareigojimai

Valstybė narė	Iš viso vietų 2020 m.
Belgija	758
Bulgarija (*)	[25]
Čekija	
Danija	
Vokietija	5 500
Estija	
Airija	994
Graikija	
Ispanija	1 000
Prancūzija	5 200
Kroatija	100
Italija	700
Kipras	
Latvija	
Lietuva	18
Liuksemburgas (*)	[50]
Vengrija	
Malta (*)	[20]
Nyderlandai	1 902
Austrija	
Lenkija	
Portugalija	1 150
Rumunija	200
Slovėnija	
Slovakija	
Suomija	850
Švedija	5 114
Jungtinė Karalystė	6 000
IŠ VISO	29 487

(*) Įsipareigojimų pagal ankstesnę programą įgyvendinimas (neįskaičiuotas į 2020 m. įsipareigojimus).

KOMISIJOS REKOMENDACIJA (ES) 2020/1365

2020 m. rugsėjo 23 d.

dėl valstybių narių bendradarbiavimo dėl operacijų, kurias paieškos ir gelbėjimo tikslais vykdo privatiems subjektams priklausančios arba jų eksploatuojami laivai

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 292 straipsnį,

kadangi:

- (1) teikti pagalbą nelaimės jūroje ištiktiems asmenims yra valstybių narių teisinė prievolė, nustatyta tarptautinėje paprotinėje ir tradicinėje teisėje, visų pirma Tarptautinėje konvencijoje dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS konvencija, 1974 m.), Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje (UNCLOS, 1979 m.) ir Tarptautinėje jūrų paieškos ir gelbėjimo konvencijoje (SAR konvencija, 1979 m.), taip pat Sąjungos teisėje. Europos Sąjunga yra UNCLOS susitariančioji šalis;
- (2) nuo 2014 m. tūkstančiai žmonių mėgino kirsti Viduržemio jūrą, kad pasiektų Europą, todėl Europos Sąjunga ir jos valstybės narės turi imtis daugialypių atsakomųjų veiksmų, kad padėtų išvengti žūčių, pagerintų migracijos valdymą, pašalintų pagrindines neteisėtos migracijos priežastis ir suardytų organizuotų nusikalstamų neteisėtai migrantus gabenančių asmenų ir prekyautojų žmonių grupes;
- (3) nors per pastaruosius dvejus metus neteisėta migracija į ES sumažėjo ir jūroje žuvo mažiau žmonių, tačiau rizikingas plaukimas mažais, laivybai netinkamais laivais Viduržemio jūroje tebėra vienas iš migracijos būdų, toliau skatinantis organizuotą nusikalstamumą ir lemiantis nepateisinamas mirtis. Tarptautinės migracijos organizacijos duomenimis, iki šiol Viduržemio jūros regione 2020 m. iš viso žuvo daugiau kaip 500 žmonių, 2019 m. – daugiau kaip 1 880, o nuo 2014 m. – iš viso daugiau kaip 20 300, todėl centrinės Viduržemio jūros regiono dalies maršrutas į Europą laikomas pražūtingiausiu visame pasaulyje;
- (4) nuo 2015 m., reaguojant į migracijos krizę, labai sustiprinti paieškos ir gelbėjimo pajėgumai ir veiksmų Viduržemio jūroje koordinavimas bei veiksmingumas, be kita ko, daug prisidėjo pakrantės valstybės ir aktyviau įsitraukę privatūs ir komerciniai laivai. ES ir valstybės narės sustiprino savo pajėgumus Viduržemio jūros regione, be kita ko, vykdydamos nacionalines operacijas ir Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūros (*Frontex*) valdomas operacijas, pavyzdžiui, „Themis“ (anksčiau „Triton“), „Poseidon“ ir „Indalo“, taip pat buvusią ES jūrų operaciją EUNAVFOR MED SOPHIA, kurią vykdant nuo 2015 m. išgelbėta daugiau kaip 600 000 žmonių jūroje;
- (5) šiomis aplinkybėmis kelios nevyriausybinių organizacijų (NVO) taip pat eksploatavo privačius laivus, daugiausia centrinėje Viduržemio jūros regiono dalyje, ir taip labai padėjo gelbėti žmones jūroje ir nuplukdyti juos į ES teritoriją, kad jie saugiai išsilaipintų. Kaip jau pabrėžta ES kovos su neteisėtu migrantų gabenimu veiksmų plane (2015–2020 m.) ir išsamiau paaiškinta Komisijos gairėse dėl dokumentų dėl neteisėtai žmones gabenančių asmenų rinkinio (C(2020) 6470), reikia vengti kriminalizuoti asmenis, teikiančius humanitarinę pagalbą nelaimės jūroje ištiktiems žmonėms, kartu užtikrinant, kad neteisėtai žmones gabenantiems asmenims būtų taikomos tinkamos baudžiamosios sankcijos;
- (6) 2018 m. balandžio 18 d. rezoliucijoje dėl JT Pasaulinių susitarimų dėl saugios, tvarkingos ir teisėtos migracijos ir dėl pabėgėlių pažangos (2018/2642(RSP)) Europos Parlamentas paragino didinti nelaimės ištiktų žmonių paieškos ir gelbėjimo pajėgumus, užtikrinti didesnę pajėgumų panaudojimą visose valstybėse ir pripažinti privačių subjektų ir nevyriausybinių organizacijų teikiamą paramą vykdant gelbėjimo operacijas jūroje ir sausumoje;
- (7) paieškos ir gelbėjimo operacijos ekstremaliosiose situacijose turi būti koordinuojamos, taip pat turi būti užtikrinamas greitas asmenų išlaipinamos saugioje vietoje ir gerbiamos išgelbėtų asmenų pagrindinės teisės, laikantis ES pagrindinių teisių chartijos išipareigojimų, įskaitant negrąžinimo principą, taip pat paprotinės bei įprastos tarptautinės žmogaus teisių teisės ir jūrų teisės, įskaitant Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) Jūrų saugumo komiteto Elgesio su jūroje išgelbėtais asmenimis gaires;
- (8) pastaraisiais metais Europos jūrose susiformavo naujos rūšies paieškos ir gelbėjimo operacijos – jas kaip savo pagrindinę veiklą vykdo centrinės Viduržemio jūros regiono dalyje NVO eksploatuojami laivai (koordinuojami nacionalinių jūrų gelbėjimo koordinavimo centrų arba savo iniciatyva). Daugeliu atvejų šie laivai, prieš išlaipindami išgelbėtus asmenis saugioje vietoje, vykdė kelias gelbėjimo operacijas iš eilės;

- (9) neteisėtas migrantų gabenimas jūra – nusikalstama veika, kuri gali kelti pavojų žmonių gyvybei ir už kurią taikomos sankcijos tiek pagal Europos, tiek pagal tarptautinę teisę. Europos Sąjunga ir jos valstybės narės yra Jungtinių Tautų konvencijos prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą (UNTOC) ir jos protokolų, įskaitant Protokolą dėl neteisėto migrantų įvežimo sausuma, jūra ir oru, papildanti UNTOC, susitariančiosios šalys. Atsižvelgiant į tai labai svarbu užtikrinti, kad neteisėto migrantų gabenimo ar prekybos žmonėmis tinklai, įskaitant nusikalstamas organizacijas, prekiaujančias žmonėmis ar užsiimančias vergovei prilyginamomis išnaudojimo formomis, negalėtų pasinaudoti Viduržemio jūroje privačių laivų vykdomomis gelbėjimo operacijomis;
- (10) primenama, kad SAR konvencija susitariančiosios šalys įpareigojamos dalyvauti plėtojant paieškos ir gelbėjimo operacijas ir imtis skubių veiksmų užtikrinti, kad būtina pagalba būtų teikiama visiems nelaimės jūroje ištiktiems ar, kaip manoma, ištiktiems asmenims. Atitinkamos šalys turėtų koordinuoti veiksmus ir bendradarbiauti, kad asmenys, kuriems teikiama pagalba, būtų kuo greičiau išlaipinami iš pagalbą teikiančio laivo ir pristatomi į saugią vietą. Vadovaujantis TJO elgesio su jūroje išgelbėtais asmenimis gairėmis, renkantis saugaus išlaipinimo vietą reikėtų atsižvelgti į įvairius svarbius veiksnius ir konkrečias kiekvieno atvejo aplinkybes. Be kita ko, tais atvejais, kai prieglobsčio prašytojai ir pabėgėliai išgelbėjami jūroje, reikėtų atsižvelgti į tai, kad būtina vengti išlaipinti asmenis teritorijose, kuriose kiltų grėsmė asmenų, kurie teigia esą pagrįstai bijantys būti persekiojami, gyvybei ir laisvėms. Be to, TJO gairėse nustatyta, kad atsakingos valstybės institucijos turi dėti visas pastangas, kad kuo greičiau sudarytų sąlygas išgelbėtiems asmenims išlaipinti iš laivo, ir kartu pabrėžiama, kad kai kuriais atvejais dėl reikalavimo bendradarbiauti gali neišvengiamai būti vėlavimo atvejų;
- (11) kadangi NVO laivai reguliariai vykdo paieškos ir gelbėjimo veiklą Viduržemio jūroje, atsiranda konkrečių veiklos poreikių, susijusių su didesniu laivų, gabenančių išgelbėtus asmenis, ir nacionalinių valdžios institucijų veiklos koordinavimu ir bendradarbiavimu, o valstybėms narėms šis klausimas aktualus skirtingai: kai kurios valstybės koordinuoja paieškos ir gelbėjimo operacijas, kai kurios iš jų priima išgelbėtus asmenis, kurie išlaipinami jų teritorijoje, kai kuriose jų jurisdikcijai įsisteigusios nevyriausybines organizacijas, o kai kurios yra laivų, vykdančių paieškos ir gelbėjimo veiklą, vėliavos valstybės;
- (12) Viduržemio jūroje gelbėjimo veiklą vykdančios privatus laivai dalyvauja sudėtingose ir dažnai pasikartojančiose paieškos bei gelbėjimo operacijose, per kurias gali būti gelbėjama daug žmonių, palyginti su laivo pajėgumais, ir kuriose dalyvauja įvairūs subjektai nuo gelbėjimo iki išlaipinimo etapų. Todėl siekiant užtikrinti viešąją tvarką, įskaitant saugą, šie laivai turi būti tinkamai registruoti ir tinkamai įrengti, kad atitiktų tinkamus su šia veikla susijusius saugos ir sveikatos reikalavimus, kad nekeltų pavojaus igulai ar išgelbėtiems asmenims. Ši veikla turi būti vykdoma koordinuotai, privatiems veiklos vykdytojams ir nacionalinėms valdžios institucijoms glaudžiau bendradarbiaujant ir koordinuojant veiksmus;
- (13) dėl nuolatinio išgelbėtų žmonių išlaipinimo pakrantės valstybėse narėse daromas tiesioginis poveikis jų migracijos valdymo sistemoms ir daromas didesnis tiesioginis spaudimas jų migracijos ir prieglobsčio sistemoms, be kita ko, jų priėmimo ir prašymų nagrinėjimo pajėgumams;
- (14) be kitų iniciatyvų, 2017 m. liepos 4 d. Komisija priėmė Veiksmų planą dėl Italijos rėmimo, migracijos srauto centrinės Viduržemio jūros regiono dalies maršrutu mažinimo ir solidarumo didinimo priemonių, kuriame numatyta, kad Italija, konsultuodamasi su Komisija ir palaikydama dialogą su NVO, parengs paieškos ir gelbėjimo veiklą Viduržemio jūros regione vykdančių NVO elgesio kodeksą;
- (15) be ligšiolinių koordinavimo pastangų (be kita ko, ES jūrų operacijos SOPHIA sukurtame bendro informuotumo ir konfliktų šalinimo Viduržemio jūroje (SHADE MED) forume), vis dar reikia išspręsti paieškos ir gelbėjimo veiklos, kuri pastaraisiais metais pradėta vykdyti Viduržemio jūroje, specifiškumo klausimą, sukuriant struktūriškesnę, patikimesnę ir tvaresnę sistemą, atitinkančią ES kompetenciją ir atitinkamus tarptautinius standartus. Pagal šią sistemą turėtų būti nustatytos konkrečios valstybių narių solidarumo taisyklės ir atsižvelgiama į poreikį stiprinti visų pirma vėliavos ir pakrantės valstybių narių bendradarbiavimą. Taip pat būtina bendradarbiauti su privačiais subjektais, kuriems priklauso laivai arba kurie juos eksploatuoja paieškos ir gelbėjimo veiklos ir išgelbėtų asmenų nugabenimo į ES teritoriją tikslais. Taikant tokią sistemą taip pat turėtų būti siekiama teikti tinkamą informaciją apie šių subjektų veiklą ir administracinę struktūrą, laikantis proporcingumo principo ir ES pagrindinių teisių chartijos, ir didinti saugą, laikantis taikytinų tarptautinių teisės aktų, atsižvelgiant į visų laive esančių subjektų interesus;

- (16) Komisija įsteigs tarpdisciplininę ryšių grupę, kurioje valstybės narės galės bendradarbiauti ir koordinuoti veiklą, kad įgyvendintų šią rekomendaciją. Grupė parengs nacionalinių taisyklių ir praktikos apžvalgą, nustatys įgytą patirtį, įvertins galimybę sukurti geresnes vėliavos ir pakrantės valstybių bendradarbiavimo priemones, susijusias su jų užduotimis ir atsakomybe, ir nustatys geriausios praktikos pavyzdžius, kurie atspindėtų per pastaruosius metus vykdančias paieškos ir gelbėjimo operacijas atsiradusius poreikius. Siekdama keisti žiniomis ir užtikrinti, kad veikla derėtų su tarptautine teisine ir veiklos sistema, ji reguliariai palaikys ryšius su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant ES agentūras, visų pirma FRONTEX, ir prireikus su nevyriausybinėmis organizacijomis, vykdančiomis paieškos ir gelbėjimo veiklą Viduržemio jūroje, taip pat akademinę bendruomenę ir tarptautinėmis organizacijomis, pavyzdžiui, TJO. Valstybės narės turėtų pateikti Komisijai visą svarbią informaciją apie šios rekomendacijos įgyvendinimą. Ryšių grupė stebės, kaip rekomendacija įgyvendinama, ir kartą per metus pateiks ataskaitą Komisijai;
- (17) Komisija, rengdama Europos prieglobsčio ir migracijos valdymo strategiją ir Prieglobsčio ir migracijos valdymo reglamente nustatytas metines migracijos valdymo ataskaitas, atitinkamai atsižvelgs į ryšių grupės darbą ir šios rekomendacijos įgyvendinimą. Tuo remdamasi Komisija taip pat įvertins ir prireikus rekomenduos būsimas iniciatyvas;
- (18) šia rekomendacija nedaromas poveikis jokiai bendradarbiavimo pareigai ir jokiai kitai prievolei, kylančiai iš atitinkamos tarptautinės ir Sąjungos teisės,

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

1. Valstybės narės turėtų bendradarbiauti tarpusavyje, kiek tai susiję su privatiems subjektams priklausančių ar jų eksploatuojamų laivų vykdomomis operacijomis paieškos ir gelbėjimo tikslais, siekdamos sumažinti žūčių jūroje skaičių, užtikrinti laivybos saugą ir užtikrinti veiksmingą migracijos valdymą laikantis atitinkamų teisinių įsipareigojimų.

Visų pirma vėliavos ir pakrantės valstybės narės, laikydamosi tarptautinės ir Sąjungos teisės, įskaitant ES pagrindinių teisių chartiją ir asmens duomenų apsaugą, turėtų reguliariai ir laiku keisti informaciją apie laivus, dalyvaujančius konkrečiose gelbėjimo operacijose, ir subjektus, kurie tuos laivus eksploatuoja arba kuriems tie laivai priklauso.
2. Valstybės narės turėtų bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija, visų pirma per jos ryšių grupę, ir palaikyti ryšius su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant, kai tinkama, privačius subjektus, kuriems priklauso laivai arba kurie juos eksploatuoja paieškos ir gelbėjimo tikslais, siekdamos nustatyti geriausią praktiką ir imtis visų būtinų veiksmų, kad užtikrintų:
 - a) didesnę saugą jūroje ir
 - b) visos informacijos, kurios kompetentingoms institucijoms reikia siekiant stebėti ir tikrinti, kaip laikomasi saugos jūroje standartų ir atitinkamų migracijos valdymo taisyklių, prieinamumą.
3. Valstybės narės bent kartą per metus iki metų, einančių po ataskaitinių metų, kovo 31 d. turėtų pateikti Komisijai visą svarbią informaciją apie šios rekomendacijos įgyvendinimą.

Priimta Briuselyje 2020 m. rugsėjo 23 d.

Komisijos vardu
Ylva JOHANSSON
Komisijos narė

KOMISIJOS REKOMENDACIJA (ES) 2020/1366**2020 m. rugsėjo 23 d.****dėl ES pasirengimo su migracija susijusioms krizėms ir jų valdymo mechanizmo****(Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planas)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 292 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2015 m. pabėgėlių krizė išryškino ES ir nacionalinių migracijos krizių valdymo sistemų trūkumus ir spragas, taip pat pajėgumų ir priemonių, kuriais galėtų naudotis didžiausią spaudimą patiriančios valstybės narės, trūkumą. Krizė parodė, kad reikia vienu metu veikti keliais frontais – kilmės, tranzito ir (arba) paskirties trečiojoje šalyje, prie ES išorės sienų ir kitose spaudimą patiriančiose valstybėse narėse;
- (2) priemonės, kurių Sąjunga ir valstybės narės ėmėsi po 2015 m. pabėgėlių krizės, buvo skirtos daugialypioms politikos, teisėkūros, veiklos ir finansiniams poreikiams patenkinti ir migracijos valdymo tvarumui padidinti. Šios beprecedentės nacionalinio, tarptautinio ir ES lygmenų priemonės padėjo kasmet veiksmingai mažinti neteisėtai atvykstančių asmenų skaičių ir jis 2019 m. galiausiai pasiekė žemiausią lygį per šešerius metus;
- (3) tačiau padėtis prie išorės sienų tebėra labai nestabili ir reikia tolesnių patobulinimų, kad būtų geriau pasirengta atlaikyti galimas didelio masto migracijos krizes. Be to, neteisėtai judantys ir prieglobsčio prašymus keliose valstybėse narėse teikiantys migrantai gali būti didelė našta nacionalinėms prieglobsčio sistemoms;
- (4) siekiant išvengti, kad kaip 2015 m. neatsirastų manomai nekontroliuojamų migracijos į ES srautų, ir užtikrinti, kad nacionalinės migracijos sistemos veiksmingai veiktų, būtina konsoliduoti iki šiol vykdytą operatyvinį bendradarbiavimą sukuriant sistemą, pagal kurią būtų remiamas labiau koordinuotas atitinkamų teisės aktų taikymas. Tokios sistemos sukūrimas labai padėtų užtikrinti, kad valstybės narės ir Sąjunga didintų atsparumą, būtiną siekiant veiksmingai spręsti bet kokio pobūdžio migracijos krizes. Be to, migracijos padėtis turėtų būti reguliariai stebima, kad, kai įmanoma, sprendimai būtų priimami remiantis visapusišku padėties vaizdu. Šis procesas turėtų būti grindžiamas patirtimi, įgyta po 2015 m. pabėgėlių krizės stebint migracijos padėtį, be kita ko, rengiant integruoto informuotumo apie padėtį ir analizės (ISAA) ataskaitas atitinkamai aktyvavus Tarybos integruoto politinio atsako į krizes mechanizmą (IPCR);
- (5) siekiant stiprinti Sąjungos ir valstybių narių atsparumą, visi suinteresuotieji subjektai, įskaitant valstybes nares dvišaliais kanalais, turėtų toliau aktyviai dalyvauti konfliktų prevencijos ir sprendimo veikloje, taip pat perspėti vieni kitus apie galimą krizę trečiojoje šalyje, dėl kurios galėtų kilti migracijos krizė ES. Visos susijusios ES priemonės, atitinkančios jų teisinės sistemas ir pagrindinius tikslus, turėtų būti naudojamos siekiant padėti šalims partnerėms stiprinti savo gebėjimus ir spręsti tokias krizes, kol jų poveikis dar nepasiekė ES, kartu stiprinant migracijos politikos tikslus;
- (6) veiksmingas operatyvinis atsakas į migracijos krizę priklauso nuo atskirų valstybių narių pasirengimo ir jų gebėjimo siųsti reikiamą įrangą ir išteklius, taip pat nuo koordinuotų veiksmų, kuriuos palaiko esamos Sąjungos struktūros. Be to, šiuo tikslu visi susiję subjektai turi greitai ir veiksmingai bendradarbiauti. Todėl veiksmingas ir savalaikis krizių valdymo mechanizmas priklauso nuo to, ar yra anksčiau nustatytos bendradarbiavimo krizės atveju procedūros, kuriose aiškiai apibrėžti pagrindinių nacionalinio ir Sąjungos lygmens subjektų vaidmenys ir atsakomybė;
- (7) būtina sukurti struktūrinį migracijos valdymo mechanizmą, kurį sudarytų stebėseną tikruoju laiku, ankstyvasis perspėjimas ir centralizuotas bei koordinuotas ES atsakas, kad prireikus būtų sutelktos struktūros, priemonės, žmogiškieji ir finansiniai ištekliai visose ES institucijose ir agentūrose, bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis;

- (8) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2019/1896 ⁽¹⁾ dėl Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų nustatyta bendra Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūros (FRONTEX) ir valstybių narių kompetentingų institucijų atsakomybė už Europos integruoto sienų valdymo įgyvendinimą. Pagal jį taip pat turi būti užtikrintas informuotumas apie padėtį ir numatytas Europos integruoto sienų valdymo planavimas, įskaitant nenumatytų atvejų planavimą;
- (9) Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano pagrindiniai principai turėtų būti šie: numatymas, solidarumas ir teisingas atsakomybės pasidalijimas, koordinavimas, reagavimas laiku ir lankstus išteklių paskirstymas;
- (10) pagrindinis Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano tikslas – užtikrinti, viena vertus, informuotumą apie padėtį ir geresnę parengtį ir, kita vertus, veiksmingą valdymą bei reagavimą laiku;
- (11) Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plane turėtų būti numatyta veiklos sistema, skirta migracijos srautams ir migracijos situacijoms stebėti ir numatyti, atsparumui didinti ir koordinuotam reagavimui į migracijos krizę organizuoti. Šie tikslai atspindi du pagrindinius Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano etapus – stebėseną bei pasirengimą ir krizių valdymą;
- (12) Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano tikslais migracijos krizė turėtų būti apibrėžiama kaip bet kokia padėtis ar pokyčiai ES arba trečiojoje šalyje, darantys poveikį ir ypač apsunkinantys bet kurios valstybės narės prieglobsčio, migracijos ar sienų valdymo sistemą arba galintys tai padaryti. Tai apima ir viršija pasiūlymo dėl Reglamento dėl krizinių ir *force majeure* situacijų migracijos ir prieglobsčio srityje 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžtas aplinkybes arba pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 2 straipsnio w punkte apibrėžtas aplinkybes;
- (13) Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planas dera su nustatytais ES krizių valdymo mechanizmais, visų pirma Sąjungos civilinės saugos mechanizmu, įskaitant jo Reagavimo į nelaimės koordinavimo centrą, Tarybos integruoto politinio atsako į krizes mechanizmą (IPCR), Komisijos ARGUS ir EIVT reagavimo į krizes mechanizmą (CRM), kurie gali būti aktyvuojami tuo pačiu metu arba po to, kai aktyvuojamas Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano krizių valdymo etapas, ir juos papildo. Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano tikslas – palaikyti šių bendrųjų krizių valdymo mechanizmų sąveiką ir bendradarbiavimą užtikrinant, kad jiems būtų teikiama naujausia informacija apie krizinę situaciją.
- (14) nors Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planas grindžiamas susijusiais galiojančiais teisės aktais, juo taip pat siekiama padėti įgyvendinti Komisijos siūlomas naujas priemones, įskaitant Reglamentą dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo ir Reglamentą dėl krizinių ir *force majeure* situacijų migracijos ir prieglobsčio srityje;
- (15) Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano stebėsenos ir parengties etape turėtų būti numatyta veiksmų, kuriais reguliariai būtų užtikrinamas informuotumas apie padėtį, ankstyvasis perspėjimas ir (arba) prognozavimas, taip pat jis turėtų padėti parengti metinę migracijos valdymo ataskaitą, kurią Komisija teikia pagal pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 6 straipsnį. Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plane numatytas informuotumas apie padėtį galėtų, *inter alia*, sudaryti sąlygas Tarybai pirmininkaujant valstybei narei deeskaluoti dabartinį IPCC aktyvumą migracijos krizės atveju. Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano krizių valdymo etape turėtų būti užtikrinta, kad visi subjektai gautų naujausią išsamią informaciją apie migracijos padėtį tam, kad jie galėtų laiku priimti sprendimus ir kad tų sprendimų įgyvendinimas būtų tinkamai stebimas ir koordinuojamas;
- (16) tam kad Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planas taptų realybe, valstybės narės, Taryba, Komisija, Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT), Europos prieglobsčio paramos biuras (EASO), Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra (FRONTEX), Europos teisėsaugos agentūra (Europol), Europos Sąjungos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra (eu-LISA) ir Pagrindinių teisių agentūra (FRA) turėtų dirbti kartu kaip ES migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo tinklas (toliau – tinklas). Pagrindinis tinklo tikslas turėtų būti užtikrinti tinkamą keitimąsi informacija, svarbia dviem Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano etapams;
- (17) šis tinklas turėtų remti migracijos srautų stebėseną ir numatymą, didinti atsparumą ir gerinti reagavimo į krizę techninį koordinavimą, visapusiškai laikantis galiojančių teisės aktų ir kartu naudojant bei papildant esamas priemones;

⁽¹⁾ 2019 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1896 dėl Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų, kuriuo panaikinami reglamentai (ES) Nr. 1052/2013 ir (ES) 2016/1624 (OL L 295, 2019 11 14, p. 1).

- (18) susijusios trečiosios kilmės, tranzito ir (arba) paskirties šalys taip pat turėtų būti, kai įmanoma, *ad hoc* pagrindu įtrauktos į Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano įgyvendinimą. Tokiu dalyvavimu turėtų būti prisidedama prie veiksmingo keitimosi informacija ir veiksmy, kuriais užtikrinamas tinkamas informuotumas apie migracijos padėtį tose šalyse ir jų atsaką į galimas krizes.

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

1. Siekdamas padėti veiksmingiau valdyti migraciją stebint ir numatant migracijos srautus, didinant atsparumą ir parengtį, taip pat organizuojant reagavimą į migracijos krizę, valstybės narės, Taryba, Komisija, Europos išorės veiksmy tarnyba (EIVT), Europos prieglobsčio paramos biuras (EASO), Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra (FRONTEX), Europos teisėsaugos agentūra (EUROPOLAS), Europos Sąjungos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra (eu-LISA) ir Pagrindinių teisių agentūra (toliau – subjektai) turėtų bendradarbiauti pagal **Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planą**.
2. Tuo tikslu subjektai turėtų bendradarbiauti ES migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo mechanizmo tinkle (toliau – **tinklas**), kad padėtų įgyvendinti Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planą.
3. Tinklui priklausantys subjektai turėtų užtikrinti, kad būtų tinkamai keičiamasi informacija, susijusia su dviem Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano etapais, visapusiškai laikydamiesi jų kompetenciją ir atsakomybę reglamentuojančių teisinių nuostatų.
4. Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano **pirmuoju etapu**, kuris turėtų būti aktyvuotas nuolat ir tęsiamas ir antruoju etapu, subjektai turėtų laiku teikti tinkamą informaciją, kad būtų galima susidaryti naujausią migracijos padėties vaizdą, ir turėtų numatyti ankstyvąją perspėjimą ir (arba) prognozavimą, taip pat didinti atsparumą, kad būtų galima veiksmingai spręsti bet kokio pobūdžio migracijos krizes. **Antrasis etapas** turėtų būti taikomas bet kokiai padėčiai ar pokyčiams ES arba trečiojoje šalyje, darantiems poveikį ir ypač apsunkinantiems bet kurios valstybės narės prieglobsčio, migracijos ar sienų valdymo sistemą arba galintiems tai padaryti. Antrasis etapas apima ir viršija pasiūlymo dėl Reglamento dėl krizinių ir *force majeure* situacijų migracijos ir prieglobsčio srityje 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžtas aplinkybes arba pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 2 straipsnio w punkte apibrėžtas aplinkybes.
5. Tinklas turėtų nustatyti **įgyvendinimo gaires**, kad būtų užtikrintas veiksmingas informacijos, susijusios su Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano veikimu, srautas tarp atitinkamų nacionalinių ir ES krizių valdymo mechanizmy.
6. Valstybės narės, Taryba, Komisija, Europos išorės veiksmy tarnyba (EIVT), Europos prieglobsčio paramos biuras (EASO), Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra (FRONTEX), Europos teisėsaugos agentūra (Europol), Europos Sąjungos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra (eu-LISA) ir Pagrindinių teisių agentūra (FRA) **tinklo veikimo** reikmėms turėtų paskirti ryšių punktą.
7. Ryšių punktai turėtų reguliariai keistis informacija, visų pirma, kad padėtų Komisijai rengti periodines **migracijos valdymo ataskaitas**, kaip nurodyta pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 6 straipsnio 4 dalyje ir padėties ataskaitas, kaip nurodyta to pasiūlymo dėl reglamento 6 straipsnio 6 dalyje.
8. Atsižvelgdamos į migracijos valdymo ataskaitų ir padėties ataskaitų išvadas, valstybės narės turėtų **aptarti, kokių priemonių būtina imtis**. Tokios diskusijos turėtų vykti techniniu, strateginiu ir prireikus politiniu lygmenimis atitinkamuose Tarybos parengiamuosiuose organuose arba Taryboje.
9. Komisija, susitarusi su valstybe nare, kurioje susidarė **krizinė migracijos situacija**, kaip nurodyta 4 rekomendacijoje, turėtų informuoti kitus tinklo ryšių punktus apie padėtį, kad būtų aktyvuotas Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano **krizių valdymo etapas**. Paveiktos valstybės narės ryšių punktas turėtų nedelsdamas Komisijos ryšių punktui pateikti būtiną informaciją, kaip nurodyta priede.
10. Tokioje krizinėje situacijoje ryšių punktas turėtų padėti Komisijai teikdamas reikiamą informaciją ir gaires bei koordinuodamas reagavimą į krizę priemones.

11. Informacija tinkle turėtų būti keičiamasi naudojantis esamais ryšių kanalais, įskaitant, jei įmanoma, **IPCR platforma** su jos specialiomis funkcijomis, ir laikantis 5-oje rekomendacijoje nurodytų įgyvendinimo gairių.
12. Du Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano etapai turėtų būti vykdomi laikantis priede nustatyto valdymo proceso ir darbo eigos.

Priimta Briuselyje 2020 m. rugsėjo 23 d.

Komisijos vardu
Ylva JOHANSSON
Komisijos narė

PRIEDAS

Šiame priede išdėstomi Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano principai bei pagrindiniai subjektai ir išsamiai aprašomas jo įgyvendinamas dviem etapais.

1. DVIEJŲ ETAPŲ PRINCIPAI IR SUBJEKTAI

Principai

Nustatant būtinas priemones ir priskiriant atsakomybę atitinkamiems subjektams, Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planas turėtų būti grindžiamas toliau nurodytais **principais**.

- i) **Numatymo:** migracijos padėtis turėtų būti reguliariai stebima, o sprendimai turėtų būti priimami remiantis visapusišku ir koordinuotu padėties vaizdu, visų pirma prevenciniais sumetimais.
- ii) **Koordinavimo:** reaguojant į krizę turėtų būti naudojamosi visų susijusių vidaus ir išorės politikos sričių priemonėmis ir turėtų dalyvauti visi susiję subjektai, vadovaujantis koordinuotu ir visapusišku požiūriu.
- iii) **Reagavimo laiku:** kad padėtis nepablogėtų, priemonių turėtų būti imamasi vos atsiradus poreikiui.
- iv) **Lankstaus išteklių paskirstymo:** ištekliai turėtų būti sutelkiami greitai, atitinkamiems subjektams pasinaudojant visomis lankstumo galimybėmis, numatytomis pagal skirtingas finansavimo priemones.
- v) **Solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo,** kaip nustatyta pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 5 straipsnyje.

Subjektai

Įgyvendinant Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano du etapus **dalyvauja šie subjektai:**

- valstybės narės, įskaitant jų ryšių palaikymo pareigūnus,
- Taryba
- Europos Komisija, įskaitant vietoje ir ES delegacijose dirbančius darbuotojus, taip pat Europos migracijos ryšių palaikymo pareigūnus (EMLO),
- Europos išorės veiksmų tarnyba, įskaitant ES delegacijas, atitinkamas bendros saugumo ir gynybos politikos misijas ir operacijas,
- ES agentūros (EASO, FRONTEX, Europolas, eu-LISA ir FRA), įskaitant jų ryšių palaikymo pareigūnus.

2. STEBĖSENOS IR PASIRENGIMO ETAPAS (1 ETAPAS)

a) Tikslas

Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano stebėsenos ir pasirengimo etapo tikslas – remti labiau koordinuotą esamų teisės aktų naudojimą didinant visų susijusių subjektų bendrą informuotumą apie padėtį ir dalijantis šia informacija, ES lygmeniu plėtojant ankstyvojo perspėjimo ir (arba) prognozavimo sistemą ir padedant didinti būtiną atsparumą valstybėse narėse, kad būtų galima veiksmingai įveikti bet kokios rūšies migracijos krizę.

Pirmuoju mechanizmo etapu siekiama šių pagrindinių tikslų:

- **dalytis informacija apie padėtį ir iš anksto perspėti ir (arba) prognozuoti.** Visi atitinkami suinteresuotieji subjektai turėtų laiku gauti išsamią informaciją apie įvykius ir naujas tendencijas: tai jiems leistų stebėti padėtį ir prireikus tinkamai pasirengti pateikti koordinuotą atsaką. Reikėtų laiku numatyti besiformuojančias naujas problemas ir kritines situacijas. Visi subjektai turėtų teikti informaciją ir duomenis ankstyvojo perspėjimo ir (arba) prognozavimo sistemoje, kuri turi būti sukurta ES lygmeniu. Šios sistemos kūrimo pastangas turėtų koordinuoti Komisija, remdamasi turimomis ir galimomis būsimomis priemonėmis;
- **remti atsparumo didinimą.** Bendras padėties, ją lemiančių veiksnių ir prognozės supratimas turėtų padėti valstybėms narėms sutelkti pastangas stiprinti savo pajėgumus atvejams, jei kiltų nauja migracijos krizė.

b) Valdymas

Komisija, prireikus bendradarbiaudama su EIVT, turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį stebėsenos ir pasirengimo etape, ir naudotis visais savo ištekliais, įskaitant Europos migracijos ryšių palaikymo pareigūnus, Reagavimo į nelaimės koordinavimo centrą (RNKC) (pagal jų atitinkamus įgaliojimus, tikslus ir procedūras), ir turimas lėšas. Komisija turėtų pirmininkauti tinklui ir teikti jam sekretoriato paslaugas, rinkti informaciją, teikti reikiamas ataskaitas ir stebėti priemonių, kurių turi imtis bet kuris subjektas, įgyvendinimą.

Valstybės narės, ES agentūros ir kiti subjektai turėtų padėti Komisijai atlikti pirmiau nurodytą vaidmenį, visų pirma laiku teikti tikslią informaciją, analizę ir prognozes, taip pat įvertinti savo pasirengimą ir nenumatytų atvejų planavimą.

Remiantis šiaame Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano etape Komisijos parengtų ataskaitų išvadomis, atitinkamuose **Tarybos parengiamuosiuose organuose** turėtų būti rengiamos būtinos techninio, strateginio ir prireikus politinio lygmens diskusijos dėl priemonių, kurių reikia imtis valstybėse narėse.

Tais atvejais, kai Taryba nusprendžia paskelbti praktines išvadas ir rekomendacijas, **tinklas** turėtų padėti jas įgyvendinti keisdamasis susijusia informacija.

c) Darbo eiga

Dalijimasis informacija apie padėtį ir ankstyvasis perspėjimas ir (arba) prognozavimas

Komisija turėtų reguliariai, bent kas ketvirtį, rengti **tinklo posėdžius arba vaizdo konferencijas**. Tokių ryšių dažnumas turėtų priklausyti nuo migracijos padėties sunkumo, taip pat nuo problemų, nustatytų vykdant migracijos ir nenumatytų atvejų stebėseną.

Kai tinkama ir įmanoma, pagrindinių **trečiųjų kilmės, tranzito ir (arba) paskirties šalių** atstovai, taip pat **pagrindinių tarptautinių partnerių ir suinteresuotųjų subjektų** atstovai turėtų būti *ad hoc* pagrindu kviečiami į tinklo diskusijas konkrečiam migracijos maršrutui aptarti, siekiant laiku ir reguliariai keistis informacija apie migracijos srautus, neteisėto žmonių gabenimo veiklą ir visus kitus veiksnius (be kita ko, geopolitinius, sveikatos, aplinkos, klimato, demografinius ar kitus socialinius ir ekonominius), darančius poveikį ES prieglobsčiui, migracijai ar sienų valdymui. Tokio dalyvavimo tvarka turėtų būti nustatyta konsultuojantis su atitinkamomis šalimis per atitinkamas ES delegacijas, glaudžiai koordinuojant veiksmus su EIVT.

Pasirengimas turėtų būti pagrindinė dialogo migracijos klausimais su trečiosiomis šalimis, visų pirma su ES kaimyninėmis šalimis, dalis ir šiuo procesu turėtų būti siekiama sukurti ryšių kanalus bei nustatyti vietos subjektus, kuriais krizės atveju būtų naudojama ir su kuriais būtų susisiekiama.

Kai įmanoma, Komisija, bendradarbiaudama su EIVT, turėtų rengti **ad hoc vaizdo konferencijas, skirtas kiekvienam migracijos maršrutui su pagrindinėmis trečiosiomis kilmės, tranzito ir (arba) paskirties šalimis** ir sustiprinti šiuo metu rengiamas panašias vaizdo konferencijas. Tose vaizdo konferencijose turėtų dalyvauti visi kiti suinteresuotieji subjektai, kurie turi įtakos migrantų judėjimui tam tikru migracijos maršrutu arba turi aiškiai su juo susijusių interesų. Vaizdo konferencijos struktūra turėtų būti tokia, kad būtų skatinamos visiems dalyviams naudingos diskusijos esminiais klausimais, glaudžiai bendradarbiaujant su ES delegacijomis.

Visi tinklo **ryšių punktai** turėtų teikti informaciją, kad padėtų sudaryti būtiną padėties vaizdą. Dalijantis informacija apie padėtį, be kita ko, dalijamasi duomenimis apie migracijos srautus, informacija apie priėmimo, prieglobsčio ir sienų valdymo sistemas, atitinkamus nacionalinius pokyčius migracijos srityje valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse, ankstyvojo perspėjimo ir (arba) prognozavimo pranešimus, taip pat bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis veiksmus. Visi ryšių punktai turėtų dalytis informacija apie problemas, trūkumus ir vietos reagavimo veiksmus, kad ES lygmeniu būtų galima susidaryti bendrą padėties vaizdą. Tikslu tinklo veikimo tvarka turėtų būti išsamiai aprašyta standartinėse veiklos procedūrose.

Tinklas turėtų visapusiškai naudotis esamais ryšių kanalais ir platformomis, be kita ko, kai įmanoma, **IPCR platforma** su jos specialiomis funkcijomis. Jei turimų priemonių nepakaks, Komisija apsvartys galimybę patobulinti savo esamas platformas arba sukurti specialią **saugią internetinę platformą**, kuria būtų užtikrinamas greitas keitimasis informacija tinkle.

Remdamasi šia informacija, Komisija turėtų skelbti padėties ataskaitas – informuotumo apie migracijos padėtį ir jos analizės (angl. **MISAA**) ataskaitą – taip dažnai, kaip stebėsenos ir pasirengimo etape nuspręstų tinklas. MISAA ataskaita turėtų būti grindžiama integruoto informuotumo apie padėtį ir analizės (ISAA) ataskaitos šablonu ir metodologija. Ta ataskaita yra paskelbta ir buvo parengta 2015 m. pabėgėlių krizės metu aktyvavus IPCR ir pakeis ISAA ataskaitą, jei pirmininkaujanti valstybė narė deaktyvuos minėtą IPCR. Kai įmanoma, subjektai taip pat turėtų dalytis informacija, gauta iš ne ES šaltinių, įskaitant trečiąsias šalis ir tarptautinius partnerius. MISAA ataskaitoje turėtų būti nustatytos tendencijos ir galbūt pateikti ankstyvieji perspėjimai ir (arba) prognozės dėl srautų, kad būtų galima perspėti visus subjektus ir sudaryti sąlygas jiems imtis taisomųjų priemonių. MISAA ataskaita turėtų būti dalijamasi tik su subjektais per IPCR platformą, visapusiškai laikantis prieigos prie šios platformos taisyklių ir atitinkamai dalyvaujant Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrui.

Valstybės narės turėtų **aptarti priemones, kurių būtina imtis**, ir MISAA ataskaitoje nustatytas išvadas. Valstybės narės turėtų palaikyti diskusijas techniniu, strateginiu ir prireikus politiniu lygmenimis atitinkamuose Tarybos parengiamuosiuose organuose arba Tarybos posėdžiuose. Taryba gali paskelbti praktines išvadas ir rekomendacijas, kurių atitinkami subjektai turėtų laikytis, padedami tinklo.

Parama atsparumui didinti

Remiantis migracijos valdymo ataskaitomis ir nacionalinėmis strategijomis, kaip numatyta pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 6 straipsnio 4 ir 6 dalyse, ir siekiant apskritai padidinti ES migracijos valdymo atsparumą, turėtų būti nustatytas **nenumatytų migracijos atvejų planavimo ciklas**.

Pagal pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 6 straipsnio 3 dalį valstybės narės parengia nacionalines strategijas, kad užtikrintų pakankamus veiksmingo prieglobsčio ir migracijos valdymo pajėgumus. Tose strategijose taip pat pateikiama informacija apie tai, kaip valstybės narės įgyvendina minėtame reglamente nustatytus principus ir su jais susijusius įsipareigojimus nacionaliniu lygmeniu. Į tas strategijas įtraukiamas nenumatytų atvejų planavimas nacionaliniu lygmeniu, kartu atsižvelgiant į nenumatytų atvejų planavimą pagal atitinkamus teisės aktus, įskaitant Reglamento (ES) 2019/1896 (Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra) 8 straipsnio 6 dalį ir 9 straipsnio 3, 5 ir 6 dalis, ir Europos integruoto sienų valdymo įgyvendinimą, kaip nustatyta tame reglamente.

ES agentūros turėtų pranešti Komisijai apie savo pajėgumus ir nenumatytų atvejų planus, taip pat visas kitas ataskaitas, kurios gali būti naudingos Komisijai šioje srityje.

EIVT turėtų teikti informaciją apie migracijos išorės aspektus ir savo bendradarbiavimo veiksmus su trečiosiomis šalimis, tranzito ir (arba) paskirties šalimis.

Trečiosioms šalims turėtų būti suteikta galimybė savanoriškai dalytis su Komisija arba tinklu savo migracijos strategijomis ir nenumatytų atvejų planais.

Remdamasi pirmiau pateikta informacija ir pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 6 straipsnio 4 dalimi, Komisija kasmet pateiks migracijos valdymo ataskaitą, kurioje išdėstys tikėtiną migracijos padėties raidą ir Sąjungos bei valstybių narių pasirengimą.

Komisijos rengiamų metinių migracijos valdymo ataskaitų išvadas valstybės narės turėtų aptarti atitinkamuose forumuose.

Komisija, padedama kitų tinklo subjektų, turėtų sukurti tolesnių veiksmų, susijusių su metinių migracijos valdymo ataskaitų **išvadamis**, stebėsenos sistemą ir kitose metinėse ataskaitose pranešti apie padarytą pažangą ir esamą padėtį.

3. MIGRACIJOS KRIZIŲ VALDYMO ETAPAS (2 ETAPAS)

a) Tikslas

Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano krizių valdymo etapo **tikslas** – padėti ES greitai, veiksmingai ir koordinuotai reaguoti į migracijos krizę, laiku teikiant naujausią informaciją ES sprendimus priimančioms asmenims apie besiformuojančią veiklos padėtį, taip pat remiant stebėseną, koordinavimą vietoje ir visų subjektų bendravimą techniniu lygmeniu.

b) Valdymas

Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano krizių valdymo etape ir tol, kol neaktyvuojami bendrieji **ES krizių valdymo mechanizmai** (Sąjungos civilinės saugos mechanizmas, integruotas politinio atsako į krizes mechanizmas, ARGUS ir reagavimo į krizes mechanizmas), siekiant Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano tikslų naudojama jo sistema, įskaitant tinklą ir ataskaitų teikimo mechanizmą.

Kai pagal atitinkamas procedūras ir tikslus aktyvuojami **bendrieji ES krizių valdymo mechanizmai**, turėtų būti užtikrintas bendro krizių valdymo vaidmuo, įskaitant būtiną mechanizmų tarpusavio koordinavimą.

2 etapo aktyvavimo laikotarpiu 1 etapo veikla tęsiama ir intensyvinama.

Pradėjęs veikti ir Komisijos pirmininkaujamas **tinklas** turėtų paremti bendrųjų ES krizių valdymo mechanizmų taikymą. Teikiant paramą daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama informuotumui apie padėtį užtikrinti – jis būtinas diskusijoms vykdyti ir sprendimams priimti pagal tuos mechanizmus. Taip pat turėtų būti stebima, kaip atitinkami subjektai juos įgyvendina. Šiuo tikslu tinklas turėtų rengti reguliarias vaizdo konferencijas ir aptarti visus sprendimų, priimtų taikant bendruosius ES krizių valdymo mechanizmus, veiklos aspektus ir teikti jiems ataskaitas.

Jei **valstybių narių krizių valdymo centrai** pradėtų veikti, jie turėtų užtikrinti tinkamą ryšį su bendraisiais ES krizių valdymo mechanizmais, įskaitant SCSM ir RNKC, ir remti jų atitinkamų ryšių punktų veiklą pagal 5-oje rekomendacijoje nurodytas gaires.

Prireikus, be **Taryboje rengiamų posėdžių** pagal IPCR taisyklės, galėtų būti vykdomos tolesnės diskusijos atitinkamuose Tarybos parengiamuosiuose organuose arba Taryboje, remiantis Komisijos padėties ataskaitų išvadomis.

Kiekvienas subjektas turėtų imtis būtinų priemonių, įskaitant toliau pateikto priemonių rinkinio d punkte išvardytas priemones.

c) Darbo eiga

1. Migracijos parengties ir migracijos krizių valdymo plano krizių valdymo etapą gali pradėti Komisija, susitarusi su valstybe nare, kurioje susidarė krizinė migracijos padėtis, kaip nurodyta 4-oje rekomendacijoje.
2. Komisijos **ryšių punktas** turėtų informuoti kitus tinklo ryšių punktus (ES pirmininkaujančią valstybę narę, valstybes nares, Tarybą, EIVT, ES agentūras) apie sprendimą aktyvuoti Migracijos parengties ir migracijos krizių valdymo plano krizių valdymo etapą.
3. Komisija nedelsdama aktyvuos tinklo veikimo visą parą kasdien režimą ir sušauks skubų tinklo posėdį ir (arba) vaizdo konferenciją, kad techniniu lygmeniu:
 - a) keistųsi informacija apie padėtį;
 - b) išanalizuotų galimybes greitai, veiksmingai ir efektyviai reaguoti;
 - c) koordinuotų viešosios komunikacijos pranešimus, kad jie derėtų su jau esamomis struktūromis;
 - d) koordinuotų paramą vietoje.
4. Paveikta valstybė narė turėtų imtis **savo nenumatytų atvejų priemonių** ir atlikti pradinį poreikių vertinimą, kuriuo turėtų nedelsdama pasidalyti su Komisija ir kitais tinklo nariais. Šiame pradiniam vertinime turėtų būti pateikta ši informacija:
 - a) padėtis vietoje, pagrindiniai veiksniai ir prognozė, įskaitant galimas pasekmes;
 - b) esami materialiniai, veiklos ir finansiniai pajėgumai;
 - c) nenumatytų atvejų priemonių įgyvendinimas;
 - d) materialiniai, veiklos ir finansiniai poreikiai, kuriuos turėtų patenkinti atitinkami subjektai, įskaitant kitas valstybes nares ar ES agentūras.

5. Remdamasi per tinklą surinkta informacija, Komisija turėtų informuoti tinklą, visų pirma pateikti šią informaciją:
 - a) padėties apžvalga, įskaitant prognozes ir galimas pasekmes; jei įmanoma, turėtų būti įtraukta informacija iš atitinkamų trečiųjų šalių ir apie jas;
 - b) esami krizės paveiktų valstybių narių ir trečiųjų kilmės, tranzito ir (arba) paskirties šalių pajėgumai ir esami ES ir kitų valstybių narių pajėgumai įveikti krizę;
 - c) esamas ES ir valstybių narių pagalbos lygis;
 - d) trūkumų ir poreikių vertinimas;
 - e) galimi ES institucijų, ES įstaigų, ES agentūrų ir valstybių narių lygmens veiksmai, numatyti toliau pateiktame priemonių rinkinyje.

Kai valstybė narė pateikia motyvuotą prašymą pagal pasiūlymo dėl Reglamento dėl krizinių ir *force majeure* situacijų migracijos ir prieglobsčio srityje 2 straipsnio 1 dalį arba 6 straipsnio 1 dalį, per tinklą surinkta informacija gali būti naudinga Komisijai atliekant analizę ir veiksmus, kaip numatyta to pasiūlymo 2 ir 6 straipsniuose.

Kai Komisija atlieka migracijos padėties valstybėje narėje vertinimą pagal pasiūlymo dėl Reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo 47 straipsnį, per tinklą surinkta informacija gali būti naudinga Komisijai rengiant ataskaitą dėl migracijos spaudimo, kaip numatyta to pasiūlymo 48 straipsnyje.

Civilinės saugos pagalbos srityje valstybių narių veiklos koordinavimą turėtų užtikrinti Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras.

6. Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė galėtų apsvarstyti būtinybę sušaukti neeilinį **Tarybos posėdį**.
7. Tinklas prisijungs prie bendrųjų ES krizių valdymo sistemų darbo po to, kai jos aktyvuojamos, – teiks informaciją apie padėtį ir keisis informacija, būtina techniniu lygmeniu stebėti, kaip įgyvendinami būtini veiksmai, dėl kurių susitarta pagal tas sistemas.
8. Turėtų būti užtikrintas atitinkamų nacionalinių krizių valdymo mechanizmų, susijusių su migracija, **koordinavimas valstybėse narėse**, dalyvaujant visiems atitinkamiems nacionaliniams subjektams, taip pat visapusiškas nuoseklumas ir derėjimas su Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano įgyvendinimo procesu, bendrai koordinuojant IPCR.
9. Jei aktyvuojamas Sąjungos civilinės saugos mechanizmas, Komisijos **Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras (RNKC)** turėtų padėti užtikrinti, kad būtų skubiai teikiama neatidėliotina parama jos paprašiusioms valstybėms narėms, ir veikti kaip visų ES valstybių narių ir dalyvaujančiųjų valstybių civilinės saugos pagalbos koordinavimo centras. Tarp atitinkamų Komisijos tarnybų **turėtų būti sukurtas visą parą kasdien veikiantis ryšys**.
10. Kai tinkama ir įmanoma, **trečiojoje šalyje** turėtų būti sukurtas **sustiprintos stebėsenos mechanizmas**, ir pagal jį į pagrindines trečiųjų tranzito, kilmės ir (arba) paskirties šalis turėtų būti siunčiami arba įtraukiami jose jau esantys visų subjektų ryšių palaikymo pareigūnai.
11. Atsižvelgiant į toliau pateiktame priemonių rinkinyje nurodytus poreikius, turėtų būti pradėti taikyti **kiti sektorių krizių valdymo mechanizmai ir priemonės**.
12. Per visą krizę **tinklas** turėtų veikti visu pajėgumu visą parą kasdien.
13. Jei aktyvuojamas IPCR, reguliari migracijos stebėseną bus užtikrinta **ISAA ataskaitomis**, kurios pakeis MISAA ataskaitas visą mechanizmo taikymo laikotarpį. Jei IPCR neaktyvuojamas, Komisijos parengtos Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano pirmojo etapo **MISAA ataskaitos** bus tęsiamos remiantis iš atitinkamų subjektų tinkle surinkta informacija.
14. Šiame Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano etape Komisijos parengtos MISAA ir ISAA ataskaitos turėtų būti aptartos atitinkamuose Tarybos parengiamuosiuose organuose arba Taryboje.

15. Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano krizių valdymo etapą Komisija gali **deaktyvuoti** valstybės narės (-ių) prašymu arba savo iniciatyva, kai padėtis, dėl kurios kilo krizė, išnyksta arba kai ji laikoma kontroliuojama.
16. Komisija kartu su Taryba, EIVT ir ES agentūromis turėtų rengti specialius **mokymus** apie krizinėse migracijos situacijose taikomas procedūras ir priemones, kad būtų pagerintos visų atitinkamų darbuotojų žinios ir pasirengimas.
17. Visi subjektai turėtų **reguliariai vykdyti** reagavimo į migracijos krizes nacionaliniu ir Europos lygmenimis **pratybas** ir prirėmus, remdamiesi įgyta patirtimi, peržiūrėti dabartinę Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planą.

d) Priemonių rinkinys

Toliau nurodytos priemonės sudaro reagavimo į migracijos krizę pagal atitinkamus teisės aktus priemonių rinkinį.

Priemonės kilmės, tranzito ir (arba) paskirties šalyse

- Be vykdomo bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerėmis, Komisija, bendradarbiaudama su EIVT, ES delegacijomis ir valstybėmis narėmis, koordinuoja veiksmus su pagrindinėmis trečiosiomis kilmės, tranzito ir (arba) paskirties šalimis, ypatingą dėmesį skirdama ES kaimyninėms šalims, siekdama padėti joms toliau gerinti savo priėmimo pajėgumus ir geriau valdyti migracijos srautus, visų pirma apsaugoti sienas ir kovoti su neteisėtu migrantų gabenimu, taip pat stiprinti bendradarbiavimą grąžinimo srityje.
- Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir EIVT, yra numačiusi papildomus saugius koridorius ir perkėlimo į ES programas atitinkamose trečiosiose kilmės, tranzito ir (arba) paskirties šalyse.
- Tam, kad atitinkamoje kilmės, tranzito ir (arba) paskirties šalyje būtų tinkamai taikomos papildomos priemonės, Komisija bendradarbiauja ir užtikrina sąveiką su pagrindinėmis tarptautinėmis organizacijomis (visų pirma Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuru (UNHCR) ir Tarptautine migracijos organizacija (TMO)) bei pagrindinėmis NVO.
- Komisija, remdamasi nustatytais poreikiais, peržiūri ir teikia turimą finansavimą pagal visas susijusias (vidaus ir išorės) finansavimo priemones, įskaitant, kai taikoma, jų neatidėliotinos pagalbos komponentus, laikydamosi jų teisinės sistemos ir tikslų. Siekiant pašalinti užsitęsusių migracijos spaudimą, labai svarbu derinti priemones.
- Jei pirmiau minėto finansavimo nepakanka, išskirtinėmis aplinkybėmis Komisija svarsto galimybes sutelkti papildomų išteklių pagal DPF nuostatas.
- Komisija svarsto galimybę bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis bendrai naudoti finansavimą iš ES ir nacionalinių biudžetų, kol bus priimtas sprendimas dėl tolesnio finansavimo būsimą DFP laikotarpį.
- Kai tinkama ir įmanoma, Komisija, atsižvelgdama į esamą tvarką valstybėse narėse, sukuria sustiprintą stebėsenos mechanizmą trečiosiose šalyse, naudodamasi specialiomis vaizdo konferencijomis, skirtomis konkrečiam migracijos maršrutui, jei tai nustatyta pagal Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planą, ir į pagrindines trečiąsias tranzito, kilmės ir (arba) paskirties šalis siųsdama arba įtraukdama jose jau esančius ryšių palaikymo pareigūnus.
- Kai ES ir trečioji šalis yra sudariusios susitarimą dėl statuso, FRONTEX siunčia sienų valdymo būrius, kad padėtų tos trečiosios šalies atitinkamoms institucijoms kontroliuoti jos sienas.
- Susidarius rimtai padėčiai arba ekstremaliajai situacijai, turinčiai migracijos išorės aspektą, arba su juo susijusiai, EIVT aktyvuoja savo reagavimo į krizes mechanizmą, prirėmus naudodamasi atskirais reagavimo į krizes mechanizmo elementais: susitikimu krizių klausimais, krizių valdymo grupe, krizių platforma ir darbo grupe.
- EIVT delegacijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su Komisija, atlieka savo atitinkamas funkcijas prieš krizę, jos metu ir po jos, be kita ko, informuoja apie padėtį, taip pat vykdydamos diplomatinę, politinę ir operatyvinę ES atsaką.

- EIVT sutelkia Integruoto požiūrio į saugumą ir taiką direktorato, Civilinių operacijų planavimo ir vykdymo centro, Karinių misijų planavimo ir vykdymo centro ir bendros saugumo ir gynybos politikos misijų funkcijas, kad, vykdydama informuotumo apie padėtį ir pasirengimo (atsparumo) didinimo funkcijas, pateiktų naujausią informaciją atitinkamoms koordinavimo platformoms.

Priemonės prie ES išorės sienų valstybėse narėse

- Prie ES išorės sienų valstybėse narėse pradedami taikyti nacionaliniai nenumatytų atvejų planai ir (arba) priemonės sienų valdymo, priėmimo ir prieglobsčio srityse.
- Valstybės narės teikia informaciją apie veiklos padėtį, spragas ir poreikius prie ES išorės sienų.
- Valstybės narės prašymu prie ES išorės sienos gali būti aktyvuotas Sąjungos civilinės saugos mechanizmas, kad būtų suteikta būtina pagalba.
- Bendradarbiaujant su Komisija ir ES agentūromis, sustiprinamas sienų stebėjimas, kad būtų stebimos labiausiai paveiktos teritorijos.
- Valstybių narių prašymu teikiama FRONTEX parama vykdomoms bendroms operacijoms sustiprinti arba FRONTEX skubiai pasienio pagalbai teikti.
- EASO, koordinuodamas veiksmus su valstybėmis narėmis, siunčia atitinkamus darbuotojus ir įrangą, kad padėtų priėmimo ir prieglobsčio srityse.
- Europolas, koordinuodamas veiksmus su valstybėmis narėmis, siunčia savo darbuotojus, įrangą, ryšių palaikymo pareigūnus, kad atliktų atvykstančių migrantų saugumo patikrinimus.
- FRONTEX, koordinuodama veiksmus su valstybėmis narėmis, padeda vykdyti grąžinimo veiklą: siunčia grąžinimo specialistus ir organizuoja bei koordinuoja grąžinimo operacijas užsakomaisiais ir reguliariais skrydžiais, be kita ko, su grąžinimo lydinčiais asmenimis ir grąžinimo stebėtojais.
- Komisija prie ES išorės sienų valstybėse narėse yra įsteigusi Europos regionines specialiosios paskirties grupes (EURTF), kurios padeda lengviau keistis informacija ir gerinti visų suinteresuotųjų subjektų veiklos koordinavimą.
- Didelį spaudimą patiriančiose vietose yra įsteigti migrantų antplūdžio valdymo centrai ir priėmimo centrai, kuriuose dirba atitinkamų nacionalinių valdžios institucijų darbuotojai ir kuriuos remia ES agentūros, suteikdamos būtinas migracijos ir saugumo informacines sistemas.
- Siekdama padėti koordinuoti reagavimo veiksmus, Komisija siunčia darbuotojus į valstybes nares prie ES išorės sienų.
- Komisija, koordinuodama veiksmus su valstybėmis narėmis, susitaria dėl pagrindinių viešosios komunikacijos pranešimų krizes metu ir naudojami veiksmingiausiomis komunikacijos priemonėmis, įskaitant IPCR platformą, šioms pranešimams skleisti ir kovoti su dezinformacija.
- Tam, kad prie ES išorės sienų būtų tinkamai taikomos papildomos priemonės, Komisija drauge su valstybėmis narėmis kiekvienu konkrečiu atveju bendradarbiauja su pagrindinėmis tarptautinėmis organizacijomis (visų pirma UNHCR ir TMO) ir pagrindinėmis NVO.
- Komisija suteikia galimybę valstybėms narėms naudotis remiamo savanoriško grįžimo ir reintegracijos projektais.
- Komisija, remdamasi valstybių narių poreikių vertinimu, peržiūri ir teikia turimą finansavimą pagal visas susijusias (vidaus ir išorės) finansavimo priemones, įskaitant, kai taikoma, jų neatidėliotinos pagalbos komponentus.
- Jei pirmiau minėto finansavimo nepakanka, išskirtinėmis aplinkybėmis Komisija svarsto galimybes sutelkti papildomų išteklių pagal DPF nuostatas.
- Komisija svarsto galimybę bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis bendrai naudoti finansavimą iš ES ir nacionalinių biudžetų, kol bus priimtas sprendimas dėl tolesnio finansavimo būsimą DFP laikotarpį.
- Valstybės narės, kurios nepatiria spaudimo, gali teikti pagalbą valstybėms narėms prie ES išorės sienų teikdamos įrangą, medžiagas, siūsdamos paprastų ar specializuotų darbuotojų ir savanoriškai perkeldamos migrantus, taip pat skirti darbuotojų ES agentūrų operacijoms vykdyti.
- Sunkumų nepatiriančios valstybės narės gali finansiškai prisidėti prie bet kokių papildomų finansinių sprendimų, būtinų neatidėliotinoms priemonėms įgyvendinti.

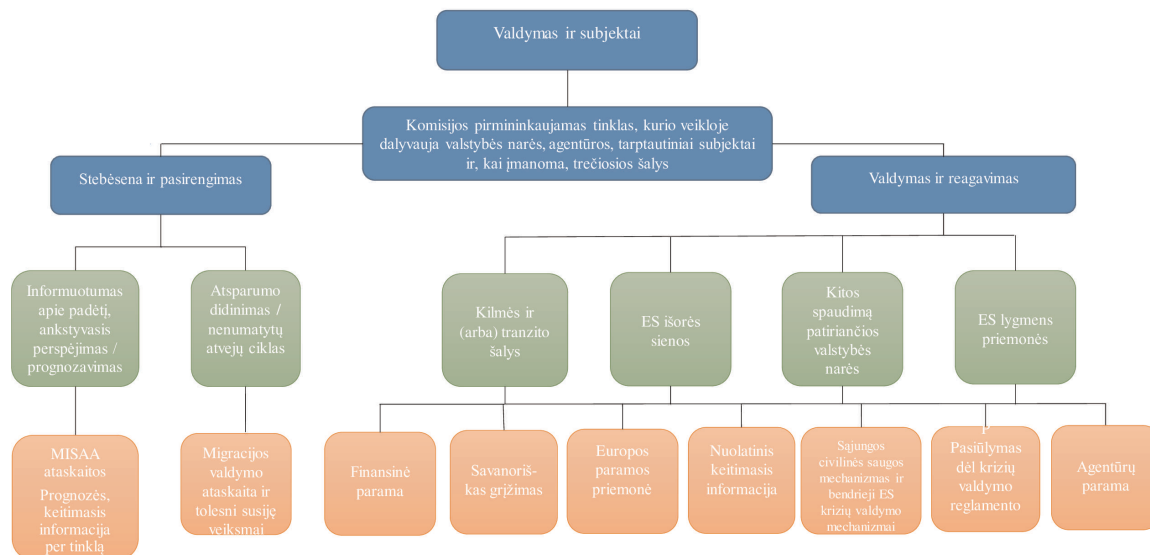
Kitose spaudimą patiriančiose valstybėse narėse taikomos priemonės

- Nacionaliniai nenumatytų atvejų planai ir (arba) priemonės priėmimo ir prieglobsčio srityje pradami taikyti kitose spaudimą patiriančiose valstybėse narėse.
- Kitos spaudimą patiriančios valstybės narės teikia informaciją apie veiklos padėtį, spragas ir poreikius.
- Spaudimą patiriančios valstybės narės prašymu gali būti aktyvuotas Sąjungos civilinės saugos mechanizmas, kad būtų suteikta būtina pagalba.
- Komisija kitose spaudimą patiriančiose valstybėse narėse yra įsteigusi Europos regionines specialiosios paskirties grupes (EUTF), kurios padeda lengviau keistis informacija ir gerinti visų suinteresuotųjų subjektų veiklos koordinavimą.
- FRONTEX, koordinuodama veiksmus su valstybėmis narėmis, padeda vykdyti grąžinimo veiklą: siunčia grąžinimo specialistus ir organizuoja bei koordinuoja grąžinimo operacijas užsakomaisiais ir reguliariais skrydžiais, be kita ko, su grąžinimo lydinčiais asmenimis ir grąžinimo stebėtojais.
- EASO, koordinuodamas veiksmus su valstybėmis narėmis, siunčia atitinkamus darbuotojus ir įrangą, kad padėtų priėmimo ir prieglobsčio srityse.
- Europolas siunčia savo darbuotojus, įrangą, ryšių palaikymo pareigūnus, kad atliktų atvykstančių migrantų saugumo patikrinimus.
- Siekdama padėti koordinuoti reagavimo veiksmus, Komisija siunčia darbuotojus į spaudimą patiriančias valstybes nares.
- Komisija, koordinuodama veiksmus su valstybėmis narėmis, susitaria dėl pagrindinių viešosios komunikacijos pranešimų krizes metu ir naudojami veiksmingiausiomis komunikacijos priemonėmis, įskaitant IPCR platformą, šioms pranešimams skleisti ir kovoti su dezinformacija.
- Tam, kad spaudimą patiriančiose valstybėse narėse būtų tinkamai taikomos papildomos priemonės, Komisija drauge su valstybėmis narėmis bendradarbiauja su pagrindinėmis tarptautinėmis organizacijomis (visų pirma UNHCR ir TMO) ir pagrindinėmis NVO.
- Komisija suteikia galimybę kitoms spaudimą patiriančioms valstybėms narėms naudotis remiamo savanoriško grįžimo ir reintegracijos projektais.
- Komisija, remdamasi valstybių narių poreikių vertinimu, peržiūri ir teikia turimą finansavimą pagal visas susijusias (vidaus ir išorės) finansavimo priemones, įskaitant, kai taikoma, jų neatidėliotinos pagalbos komponentus.
- Jei pirmiau minėto finansavimo nepakanka, išskirtinėmis aplinkybėmis Komisija svarsto galimybes sutelkti papildomų išteklių pagal DPF nuostatas.
- Komisija svarsto galimybę bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis bendrai naudoti finansavimą iš ES ir nacionalinių biudžetų, kol bus priimtas sprendimas dėl tolesnio finansavimo būsimą DFP laikotarpį.
- Valstybės narės, kurios nepatiria spaudimo, gali teikti pagalbą kitoms spaudimą patiriančioms valstybėms narėms teikdamos įrangą, medžiagas, siūsdamos paprastų ar specializuotų darbuotojų ir savanoriškai perkeldamos migrantus, taip pat skirti darbuotojų ES agentūrų operacijoms vykdyti.
- Sunkumų nepatiriančios valstybės narės gali finansiškai prisidėti prie bet kokių papildomų finansinių sprendimų, būtinų neatidėliotinoms priemonėms įgyvendinti.

1 PAV.

Šiame paveikslėlyje pavaizduota Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo plano daugiapakopė struktūra.

Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planas

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2019 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/2018, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1369 nuostatos dėl prekėms tiesiogiai parduoti skirtų šaldymo aparatų ženklinimo energijos vartojimo efektyvumo etikete

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 315, 2019 m. gruodžio 5 d.)

174 puslapis, IV priedas, 4 lentelė, eilučių „Vertikalieji ir kombinuotieji parduotuviniai šaldikliai“ ir „Horizontalieji parduotuviniai šaldikliai“ vertės pakeičiamos taip:

„Vertikalieji ir kombinuotieji parduotuviniai šaldikliai“	L1	≤ -15	netaik.	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	netaik.	≤ -18	0,90
	L3	≤ -12	netaik.	≤ -15	0,90
Horizontalieji parduotuviniai šaldikliai	L1	≤ -15	netaik.	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	netaik.	≤ -18	0,92
	L3	≤ -12	netaik.	≤ -15	0,92“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT